

Fuil & onóir

LÁMHLEABHAR FIELD

MAX casúr

Tiomnaim an leabhar seo do chuimhne ár laochra martyred George Lincoln Rockwell agus Ian Stuart Donaldson, na príomh-progandists agus nuálaithe polaitiúla na ré NS i ndiaidh an chogaidh; dár gcomrádaithe Steve “Micetrap” ó whitepride.net a bhain spás amach dár nGluaiseacht agus Erich Gliebe, eagarthóir Resistance a shábháil tionscadal iontach agus a chuir a thosaíochtaí díreach; agus ar deireadh do mo thriúr cairde an-mhaith, an curadh gan moladh na cogaíochta bolscaireachta Marcel Schilf, an físeán virtuose Marko “Jäsä” Järvinen agus cróga na Sualainnigh, Robert “Info-14” Vesterlund .

Caibidil 1: IDEOLAÍOCHT 4

Caibidil 2: EAGRÚ 5

Caibidil 3: PROPAGANDA 12

Caibidil 4: FORÉIGEAN AGUS TEALLACHT 19

Caibidil 5: AN GNÍOMHACH 23

Caibidil 6: AN TODHCHAÍ 28

BROLLACH

Is í an fhírinne shimplí, in ainneoin an dul ar aghaidh go léir inár nGluaiseacht mar a thugtar air agus ina thimpeall, nach bhfuil, go bunúsach, ach dhá fhíorchúis leis an ngluaiseacht sin a bheith ann: 1. Sean-ord rialaithe ár naimhde a thabhairt anuas; 2. Ord nua a thógáil bunaithe ar ár bprionsabail agus ár smaointe féin. Agus is í an fhírinne bhrónach, gur theip go mór orainn go dtí seo ar an dá chuntas.

Ar ndóigh, ní féidir le duine ar bith a bheith ag súil go mbeidh smaoineamh claonta agus faoi chois mar Sóisialachas Náisiúnta ar ais i gcumhacht laistigh d'achar ama chomh gearr sin. Tar éis an tsaoil, thóg sé na céadta bliain ar na Críostaithe an chríoch a bhuachan ar ais tar éis dúnmarú a bunaitheoir ag na Zionists na laethanta sin. Fós féin, leis na hiarrachtaí agus na hiobairtí go léir a cuireadh isteach le 50+ bliain anuas, ba cheart ligean do dhuine a bheith ag súil le beagán níos mó dul chun cinn ar an gcéad chuntas. Ach is é an rud is mó a neartaigh an stát namhaid a ghreim ná géilleadh dár n-éilimh nó titim ónár n-aghaidh.

Príomhchúis lenár dteipeanna agus ár n-fiascos ná nach dtabharfaimid aghaidh ar an bhfadhb a bhaineann le hionsú cumhachta trí dhul i mbun plé ar na CONAS. Cinnte, tá a fhios ag tromlach againn CAD atá uainn agus CÉN FÁTH a dteastaíonn uainn é. Ach nuair a thagann sé go dtí an cheist rithábachtach CONAS le dul faoi, tá an chuid is mó de mhuintir na Gluaiseachta (idir cheannairí agus lucht leanúna) ag cúlú chuig aisling shábháilte na sean agus an aimsir níos fearr, léirmhínte polaitiúla mhaisiúla, excerices fanatic reiligiúnach - nó go simplí an. teas chneasta na comrádaí tábhairne.

Lonsaíodh mé mar dhoirbh dhiúltach agus frith-intleachtúil ar dheis as an méid thuas a chur in iúl. Is nonsense íontach na cúisimh seo ar ndóigh, ag eascairt go príomha ó na daoine féin a bhí mar spriocanna fíor mo cháineadh. Ar gach uile bhealach, teastaíonn eolas uainn agus teastaíonn argóintí uainn. Ach, mar a chuir mé in iúl arís agus arís eile: ní shaoirfaidh an fhírinne tú. Níor dhein sé d'éinne riamh. Mar aon le gach rud eile sa saol, bíonn an tsaoirse buaite ag streachailt. Ar an drochuair, tá an “fhírinne” tar éis éirí ró-choibhneasta anois agus tá sé ró-bhoilscitheach le bheith in aon ábhar cinntitheach inár gcath.

Ná fháil mícheart dom anois. Tá a fhios agam go bhfuil an fhírinne ar ár taobh, tá a fhios agat é, agus go leor (ach fós i bhfad ró-beag) de dhaoine maithe eile a fhios aici chomh maith. Ach cad ansin? Tá sé go maith agus go maith oideachas a chur ar ár gcuid trúpaí. Ach tá go leor eolais bhunúsach, instinct nádúrtha, tuiscint choiteann agus ionsaí sláintiúil ag an gcuid is mó dár ndaoine chun a thuiscint cad atá i gceist leis agus cén fáth nach mór dúinn troid.

Agus é a chur go soiléir bluntly: Cé mhéad argóintí atá de dhíth orainn i ndáiríre? Cé chomh minic is a fhaigheann muid deis cur i láthair a dhéanamh iad? Cinnte, go hidéalach ba cheart dúinn a bheith ullamh i gcónaí ár gcás a chur i láthair. Ach an é seo an tosaíocht i ndáiríre?

Ó na leabhair agus irisí a bheith á dtairiscint laistigh den Ghluaiseacht, d'fhéadfaí smaoineamh ar an eolas is tábhachtaí de na coimisinéirí Giúdacha sa chéad rialtas i Lenin nó cad a cheapann “réalta” rac-cheoil de chuid an cheoil, beoir agus Adolf Hitler. rudaí don léitheoir NS. Agus ár bhfréamhacha á lorg againn agus ár dtraidisiúin á n-athghiniúint... Cinnte! Ach a dheartháireacha agus a dheirfiúracha Aryan, díreach an nóiméad seo beidh orainn dul in éag go fisiciúil – mar ghluaiseacht agus mar rás. Agus dá mbeinn fíor-olc, déarfainn gur sóc é an caitheamh aimsire cultúrtha seo nach féidir linn a íoc faoi láthair. Bhuel, níl mé chomh holc sin i ndáiríre, ach go cinnte is í an phríomhthosaíocht atá againn ná ACT agus fios a bheith agat CONAS. Agus tá an **cathain** ANOIS. Is é an fáth go bhfuil muid ag díolama le 55 bliain. I bhfocail eile, tá sé thar a bheith in am tosaíochtaí a athrú.

Tá an leabhar seo i gceist chun an bhearna a líonadh nuair a thagann sé ar threoracha gníomhaithe iarbhrí. Tá sé le léamh mar obair leantach dhomhain ar mo chéad saothar, *“An Bealach Chun Tosaigh”*. Tá áthas orm a rá go raibh glacadh dearfach leis an leabhar beag seo i bhformhór na giorcail Gluaiseachta atá tábhachtach. Chuir cúpla i gcoinne é ar radharc, rud nach gcuireann iontas orm le beagán. Tar éis an tsaoil, ba ghéar-ionsaí a bhí ann ar chúlaíthe, ar bhrabúsairí agus ar pharaisítí na Gluaiseachta. Sheachain roinnt daoine eile é go han-discréideach (= baghcat) é, agus chuir sé sin trioblóid mhór ar m'intinn. An bhfuil cuid de phríomhphearsana eagraíocht Ian Stuart níos mó seans go n-éireoidh leo ná carraigeacha agus éirí amach? Bhuel, feicfidimid go luath. Tá bealaí ag ZOG chun sinn go léir a thástáil.

Go ginearálta, áfach, creidim go bhfuil *“An Bealach Chun Cinn”* tar éis roinnt céimeanna a ghlacadh chun tosaigh ar an mbóthar fada agus crua chun bua. Cruthaíonn an fhíríc go bhfuil sé aistrithe go cúig theanga faoi láthair agus go bhfuil sé le feiceáil mar leaganacha Glan in dhá theanga, go bhfuil údar maith lena bheith ann. Má chlúdaigh *“An Bealach Chun Tosaigh”* prionsabail agus cuspóirí ginearálta, ba cheart an leabhar nua seo a úsáid mar lámhleabhar oibríochta lánmhéide don chomhraitheoir B&H.

Ó fhocail go gníomh.

Ó cáineadh go scrios.

Ó dóchas go físeanna.

Ó éadóchas go bua.

MAX casúr

Caibidil 1: IDEOLAÍOCHT

Is é an Sóisialachas Náisiúnta idé-eolaíocht na gluaiseachta réabhlóideach náisiúnta a seasann Blood & Honour. Níor cheart go mbeadh aon amhras ná plé faoi.

Cén fáth? Toisc gurb í seo an t-aon idé-eolaíocht a léiríonn ní hamháin dlíthe síoraí an Dúlra i gcoitinne agus ár leasanna go háirithe, ach a chuimsíonn freisin an fórsa fuinniúil atá ag teastáil chun a lucht leanúna a fháil, sa chás is fearr, go buacach agus, ar a laghad, go honórach tríd an gcath atá romhainn.

Cinnté cothaíonn sé fuath agus aimhreas agus spreagann sé frithionsaí fí ónár naimhde i Rialtas Gairme na Síonach. Ach déanfaidh ZOG sabotage agus déanfaidh sé iarracht AON bhagairt dá riail tíoránta a scriosadh, bíodh sé follasach Sóisialachas Náisiúnta nó tírghrá populist. Agus an dara rogha á roghnú agat, beidh tú cinnte go n-ardóidh tú níos tapúla, ach ní hamháin go mbeidh an titim cinnte, beidh sé i bhfad níos deacra, tubaisteach agus mí-ionraic ná cibé a tharlóidh do champa an NS.

Ní hamháin gurb é an sóisialachas náisiúnta an rud ceart, is é an t-aon rogha eile atá fágtha nach bhfuil doomed a shárú. Cruthaíonn sé cluiche níos déine, cinnte. Ach meallann sé comhraiceoirí níos déine freisin. Agus más mian leat naimhdeas a sheachaint, is é an rogha is fearr atá agat ná luí síos ar do dhroim cosúil le fogha maith - agus go síochánta ... bás.

Tá gá le Sóisialachas Náisiúnta a shainiú, áfach. Seachnóimid gaiste na díospóireachta idé-eolaíoch. Dia a fhios, tá go leor leabhar agus alt ar an ábhar sin. Is leor a rá go mairimid ar imeall Mílaoise nua (agus é seo á chlóschríobh againn, tá an bhliain 2000 curtha isteach againn), in amanna an-difriúil ó na 1920í agus -30idí na Gearmáine agus 1940í na hEorpa. Cé go bhfuil an namhaid bunúsach fós, tá sé tar éis athrú ar a chuma chomh maith le tactics. Ina theannta sin tá bagairtí nua tagtha chun cinn agus naimhde nua ag teacht chun cinn - uaireanta ag teacht in áit cinn eile ach go príomha mar thoradh nádúrtha ar an tseanghalar. Ní mór do "Naitisithe" an lae inniu cloí leis an ré nua-aimseartha. Tá droch bhlas ar an bhfocal sin, go bhfios dom. Ach tá sé fós ar an gceann cuí chun úsáid.

D'fhéadfadh meas a bheith ar bhunaitheoirí mar legionsaí dílse de lucht leanúna dílis, ach i bhfíorshaol na haimhréidhe polaitiúla, tá an baol ann go mbreathnóidís orthu mar thaibhsí gléasta suas in éadaí atá rófhada i bhfad i gcéin – chomh mórthaibhseach le cleití an dodo, agus chomh imithe i léig. mar an t-éan trua sin. D'fhéadfadh go mbeadh gach gléasta suas agus gan áit ar bith le dul, ina rian báis oiriúnach dóibh siúd a dhéanann tactics agus straitéisí athrá go meicniúil leathchéad bliain ó shin.

B'fhéidir go bhfuilim brúidiúil pragmatach, ach b'fhéidir gur féidir liom sólás a thabhairt do na bundúchasaigh trína mheabhrú dóibh nach raibh mórán ama ag Hitler féin do náisiúnaithe frithghníomhacha a ré. Ba chuid ildaite de pharáid Lá na Sean Saighdiúir iad iarsmaí Impireacht na Gearmáine. Ó thaobh na polaitíochta d'imigh siad as radharc na polaitíochta go tapa, cé gur cinnte go raibh meas pearsanta ar an bhFuhrer ag a gceannairí, ar nós Hindenburg agus Ludendorf.

Tá a n-eisceachtaí ag gach riail. Cé go bhfuil an Sóisialachas Náisiúnta faoi chois ar fud an domhain, tá méadú ag teacht ar líon na dtíortha a bhfuil cosc iomlán ar ár n-idé-eolaíocht. Go nádúrtha is cúis le aincheist é seo. Ar cheart dúinn cloí go hiomlán lenár bprionsabail agus dlíthiúlacht a fhágáil do chogaíocht pholaitiúil faoi thalamh? Nó ar cheart dúinn gníomhú mar wolves in éadaí caorach (nó diabhal faoi cheilt, mar a chuir ár naimhde síos air)?

Faoi láthair níl mórán rogha ann. Níl an láidreacht ná na hacmhainní atá ag teastáil le haghaidh cogadh iomlán in aghaidh foréigneach ag gluaiseachtaí an NS sna náisiúin mhallachta seo den phéindaonlathas den chineál is fí. Moltar go ndéanfaí insíothlú ar ghrúpaí dleathacha náisiúnacha atá ann cheana féin, nó go gcuirfí grúpaí nua ar bun. Cé go bhfeictear ar dtús go bhfuil sé seo contrártha le línte tosaigh na caibidle seo, d'fhéadfadh tionchar an NS na grúpaí sin a athbheochan agus iad a bhrú ar aghaidh go dtí an talamh catha dáiríre. Tá rogha ag na "Naitisithe" dí-chrua sin nach bhfuil siad compordach in aon chulaith dhaonlathach faoi uisce, trí fhriotaíocht gan cheannairí agus trí ghníomhaíocht dhíreach. Agus má chinneann ZOG fiú a fhreasúra daonlathach a dhúnadh, fágann siad gan rogha ar bith sinn. (Tá go leor lámhleabhair ar chogaíocht eadarnaíoch, áfach...)

Déileálfar go mion leis na gnéithe eagraíochtúla sa chéad chaibidil eile. Maidir le conclúid leis an gceann seo, ní féidir liom a rá ach gurb é an Sóisialachas Náisiúnta ár gcreideamh. Is cine beo agus forásach é inár gcroí agus inár n-tinn - cé nach féidir é a bheith inár bhforógraí polaitiúla i gcónaí.

Caibidil 2:
EAGRAÍOCHT

Níl aon amhras ach gurb í seo an chaibidil is tábhachtaí sa leabhar seo, agus an chaibidil is deacra le scríobh freisin. Ní hamháin mar gheall ar an ábhar a ndearnadh faillí amhlaidh, ach freisin toisc go bhféadfadh an t-ábhar a bheith chomh cinntitheach.

Ba cheart dúinn déileáil ar dtús lenár “máthair” eagraíocht féin, is é sin gluaiseacht Ian Stuart’s Blood & Honour. Tá craobhacha - nó rannáin, más mian leat - i bhformhór na dtíortha Bána anois. I náisiúin áirithe tá sé láidir, i dtíortha eile níl sé ach beagán níos mó ná Bosca Poist agus cúpla croí cróga. I gcúpla tír tá sé toirmisceithe níos mó nó níos lú, agus in dhá stát ar a laghad tá sé roinnte ina ranna freasúra (ceann amháin ar chúiseanna polaitiúla go príomha agus an ceann eile ar chúiseanna pearsanta den chuid is mó).

De ghnáth, eagraítear an ghluaiseacht Blood & Honour mar líonra a bhfuil gníomhaíochtaí bunaithe go mór ar fhriotaíocht gan ceannaire. (Is é an eisceacht ná an Ghearmáin, áit - ar chúiseanna eitneacha agus cultúrtha is dócha - a roghnaigh na gcomrádaithe BH an struchtúr eagrúcháin clasaiceach agus traidisiúnta le hoifigigh agus ballraíocht.) Is láidreach agus laige B&H an cineál eagraíochta scaoilte seo. Cé go gcinntíonn sé tionscnamh aonair agus go ndéanann sé aon scoilteadh síos ó ZOG deacair, féadfaidh sé coinbhleachtaí agus mearbhall a chruthú go héasca. Bhí a bunaitheoir, Ian Stuart Donaldson ar clú Skrewdriver, ina cheannaire nádúrtha-rugadh. Ach threoraigh sé an ghluaiseacht níos mó trína charisma agus a idéalachas pearsanta ná trí mhíreanna agus orduithe. Nuair a fuair sé bás (is dócha gur feallmharaíodh é ag ZOG) ní fhéadfadh aon duine a stíl a mheaitseáil i ndáiríre. Ba é an toradh a bhí ar achrann idé-eolaíoch chomh maith le achrann pearsanta. Níor chuir sé feabhas ar chúrsaí gur bhain “réaltaí” pop agus lucht brabúis úsáid as na heagraíochtaí chun a gcríoch sleezy féin.

Tá dhá ghrúpa eile B&H ag an mBreatain inniu, an bheirt acu ag éileamh go ndéanann siad ionadaíocht ar oidhreacht pholaitiúil Ian Stuart. Cé gur cinnte go bhfuil easaontais phearsanta i gceist leis an scoilt, go bunúsach is ceann polaitiúil é. Feiceann na “moderates” B&H mar eagraíocht cheoil amháin a chuidíonn le páirtithe náisiúnacha populisteacha, agus cuireann na radacacha – atá nasctha le Comhrac 18 – béim ar phróifíl pholaitiúil B&H féin mar eagraíocht Sóisialach Náisiúnta. Cinnte, tá go leor grúpaí rac cáiliúla WP nasctha leis an dhruid measartha agus i líon - ar a laghad le haghaidh na huaire - is cosúil go bhfuil an lámh in uachtar aige. Mar sin féin, is beag tábhacht a bhaineann le huimhreacha timpeall na gcéadta agus tagann réaltaí carraige agus téann siad. Níos tábhachtaí ná an tionchar polaitiúil agus cáilíocht an daonchumhachta. Tá bonn láidir ag na fréamhacha i gCríoch Lochlann, chomh maith le gach cearn d'Oirthear na hEorpa, agus tá caidreamh oibre ag na modhnóirí leis na Gearmánaigh (nach bhfuil in aghaidh na radacach per se) agus le harsmaí grúpa splinter Sualannach. In ainneoin go mbíonn go leor daoine maithe – ar chúiseanna nach bhfuil chomh maith sin – le chéile i gcompond slán mania ceoil na n-íománaithe, is beag am atá agam dá ngnó siamsaíochta. B'fhéidir go gceapann siad go bhfuil an t-ádh leo i gcúl-uiscí ciúine na polaitíochta náisiúnach, ach nuair a chinneann ZOG an bád a chasadh – mar atá i dtíortha mar an tSualainn agus Poblacht na Seice – beidh tromlach a n-taibheoirí agus a lucht éisteachta ag éirí as an eagla agus as an nua. Níos tapúla ná an luas pop-fhuaim.

Ní mór gurb é cuspóir na gluaiseachta Blood & Honors Whites óga a mhealladh agus a ghníomhachtú trí cheol White Power agus gníomhaíochtaí cultúrtha eile White Pride feadh threoirlínte polaitiúla Náisiúnta Sóisialach. Ba cheart an lucht leanta sin a threorú ansin isteach i bpáirtithe/eagraíochtaí polaitiúla reatha den chineál NS. I gcás nach ann do ghrúpaí den sórt sin, ba chóir don B&H a chuid féin a chruthú, nó leanúint ag obair tríd an bhféar B&H amháin.

In ainneoin a lochtanna, is é an tsamhail líonra an rogha eile is fearr agus cruthaithe fós. Níl “ceannairí” féin-styled ar bith cártaí ballraíochta; treoraithe chun tosaigh ag scothaicme na n-idéalaithe gníomhacha agus aontaithe ag comhcheangal cuspóra agus comhspríoc.

Eagraíochtaí Sóisialacha Náisiúnta

Táimid tar éis teagmháil a dhéanamh go hachomair leis na ceisteanna eagraíochtúla sa chéad chaibidil ar idé-eolaíocht. Anseo déanaimid tuilleadh forbartha ar an téama. Cé gur aonad troda óige é B&H go príomha, ní mór don eagraíocht NS a bhfuil an rannóg B&H nasctha léi freastal ar gach aois agus díriú ar obair thraidisiúnta pholaitiúil: oideachas, bolscaireacht, tógáil caibidil náisiúnta agus áitiúla agus gabháil don saol polaitiúil i gcoitinne agus achrann ár sochaí “ár”. Tá na cineálacha eagraíochtaí seo thart ó dheireadh an Dara Cogadh Domhanda ach is beag dul chun cinn atá déanta acu, nó gan dul chun cinn ar bith. Cén fáth?

Is í an phríomhchúis leis an easpa dul chun cinn i measc eagraíochtaí agus páirtithe follasacha na Náisiún Aontaithe ná a muinín naíve ina gcearta féin. In ainneoin a bhfuath don daonlathas, creideann siad fós ina dheiseanna agus ina bhféidearthachtaí. Agus nuair a tharlaíonn sé dosheachanta: Buaileann ZOG ar ais, buaileann na grúpaí le sceimhle an Stáit le fearg impotent agus ag caoineadh agus ag caoineadh go foighneach. Ní mheallann cailliúnaithe buaitheoirí. Agus ritheann ZOG cluiche seasta gan bua. Nuair a thagann an fhric seo ar pháirtithe an NS, titeann siad as a chéile i bhfrustrachas nó déanann siad iarracht iad féin a scaradh óna gcuid smaointe féin, ag feall ar a n-idéalacha do roinnt beannachtaí ón daonlathas daonlathach. Ar ndóigh, tá sé ar fad i vain. Níl daoine chomh dúr sin.

Má theipeann orthu tacú le Sóisialach Náisiúnta macánta, ní mó an seans go nglacfaidh siad le ceann mímhacánta.

Agus más rud é, in aghaidh gach cosúlachta, go raibh siad ar tí, ansin déanfaidh móil meáin ZOG cinnte de go mbeidh a gcuid tá bealaí cúlra agus caimiléireachta nochta go hiomlán do na maiseanna a ndéanann an grúpa caolaithe "NS" iarracht freastal orthu.

Caithfidh eagraíocht Sóisialach Náisiúnta mealladh agus gabháil an daonlathais a sheachaint. Mar Shóisialaithe Náisiúnta ní mór go mbeadh a fhios againn nach n-oibríonn an daonlathas mar a thugtar air sa lá atá inniu ann agus nach raibh sé beartaithe oibriú sa chéad áit riamh. Is rud ZOG é. Ní thugtar cuireadh ná fáilte romhainn. Agus fiú dá mbeadh cead againn a bheith páirteach i dtreibh na saoirseachta/Mósáic de na magairlí deamhanta, tá "stair" saincheaptha scríofa againn chomh maith leis na hairm sceimhlitheoireachta polaitiúla go léir a d'fhéadfadh ZOG a chruinniú inár n-aghaidh. Níl seans againn. Ar an mbealach is fearr caillimid ár n-acmhainní ar fad in iarracht gan staonadh damanta chun domán vótaí a "bhuchan". Ar an gceann is measa caillimid inchreidteacht agus onóir araon in iarracht mharfach an fealltóir síoraí a mhealladh. Slí amháin nó slí ní amháin go gcaillimid - táimid caillte, agus ár rás linn.

Ba cheart go ndíreodh ár n-eagraíochtaí ar rudaí go leor eile seachas a bheith ag imirt le leabhar Talmudic na nDaonlathaithe. Tá ár gcúraimí ollmhóra agus ár n-acmhainní teoranta. Arís tá sé ríthábhachtach ár dtosaíochtaí a chur ina gceart

Sna "seanlaethanta" (1945-1975) áiteanna eisiacha a bhí in eagraíochtaí NS agus Faisisteacha (ar an drochuair ó thaobh líon agus ní cistí...) inar breathnaíodh ar dhaoine núiosacha le amhras agus le heaspa muiníne. Choinnigh eagla na Seirbhíse Siciéidí nó insíothlú Dearg an earcaíocht ar leibhéal íseal agus tháinig meath ar na heagraíochtaí agus na "páirtithe" sin mar gheall ar an "ciorrú coil" pholaitiúil. Ba é ord an lae ná géarleanúint an namhad agus a foirfeacht féin (fuaimeanna in áit na nGiúdach...). Agus nuair nach raibh siad tirim amach mar gheall ar easpa airgid, bás amach mar gheall ar bhás ceannairí, nó cuireadh toirmeasc mar gheall ar ghníomhartha foréigin frustrated nó úsáid siombailí toirmiscthe, tá siad fós ar fud mar chlubanna príobháideacha le haghaidh aosaithe agus fir searbh. den am atá thart.

Bhí sé seo ar fad le hathrú le dul chun cinn populist Fhronta Náisiúnta na Breataine, a raibh WP rock agus B&H araon ina seach-chuideachtaí. Anois tugadh cuireadh do dhuine ar bith (agus rud ar bith) a bheith páirteach. Oideachas beag agus fiú níos lú smachta. Ba é seo an cluiche uimhreacha. Ach tagann éasca, téann éasca. Tar éis quarrels inmheánacha, mar gheall ar easpa treoshuíomh idé-eolaíoch agus contráthachtaí príobháideacha maidir le cistí agus cumhacht, thit an NF. Seoladh cóisir "nua" (an BNP) agus na trioblóidí céanna le teacht.

Sa tSualainn, bhí na hairíonna céanna ag eagraíocht Shóisialach Náisiúnta, an Fronta Sóisialach Náisiúnta (NSF). Gan dabht tá an NSF ar an eagraíocht NS is rathúla ar domhan ó dhúnmharaíodh ceannaire Pháirtí Naitsíoch Mheiriceá, George Lincoln Rockwell. Ba legion an earcaíocht i measc na n-óg agus ag na cruinnithe agus na ceolchoirmeacha éagsúla (a d'eagraigh B&H) bhí idir 100 agus 200 de lucht tacaíochta idir 15 agus 25 bliana d'aois cinnte a tháinig amach – ainneoin rúndacht inmheánach agus ciapadh seachtrach póilíní. Bhí sruth seasta aghaidheanna óga agus súileacha le feiceáil. Mar sin féin, seachas na cruinnithe a bhí cosúil le deasghnátha níos mó agus ceolchoirmeacha WP níor cuireadh mórán ar fáil don bhall anoir.

Anois, is dócha go mbeadh an buachaill nó an cailín seo faoi ionsaí leanúnach ó thuismitheoirí, ó chompánaigh, ó chomhpháirtithe oibre nó pé rud ar bith mar gheall ar a rannpháirtíocht pholaitiúil. Tá bunús fóna ag teastáil ó dhaoine dá leithéid dá gcreideamh, rud a chiallaíonn ar leibhéal polaitiúil oideachas idé-eolaíoch agus ar leibhéal pearsanta comrádaíocht deartháireacha agus deirfiúracha arm.

Is fíric é gur gnóthaíodh formhór na n-earcach don ghluaiseacht seachas trí thionchar cairde ná ó sheasamh polaitiúil críochnúil. Anseo tá an baol éifeacht domino. Má chinn an cara, ar chúis amháin nó ar chúis eile, a bhallraíocht a chúlghairm, bhí baol mór ann nach bhféadfadh sé nó sí leis féin. Ar an drochuair, seachas na hóráidí fiery rialta ag na cuimhneacháin rialta, ní raibh agus níl aon oiliúint eagraithe idé-eolaíoch agus polaitiúil. Agus is éard a bhí (agus atá) den chuid is mó de na bannaí sóisialta a bhí ag teastáil chun na gcomrádaithe a choinneáil le chéile ná páirtithe príobháideacha agus babhtáí tithe tábhairne.

Agus ní thógann sé ach titim amach ar fhigiúr lárnach amháin sna tithe príobháideacha seo an tréad a fhágáil san fhásach mar chreach éasca do thuismitheoirí feargach, buachaillí nó cailíní diúltacha agus cairde neamhpholaitiúla. Le déanaí, rith na páipéir ZOG Sualannach sraith alt fuathmhar i bhfeachtas chun brú ar an taoide atá ag fás ar an Sóisialachas Náisiúnta sa tSualainn trí iarracht a stiogma sóisialta gníomhaithe NS. Mar thoradh air tá saic neamhdhleathach, díbirt as ceardchumann agus foréigean ceart in aghaidh na ndaoine "nochta".

"Naitsithe". Sna hamanna seo, tá creideamh láidir agus tacaíocht ó na Sóisialaithe Náisiúnta eile riachtanach.

Má thagann an NSF slán as an gcruachas seo, caithfidh siad a gceacht a fhoghlaim don todhchaí. Agus ba cheart do gach eagraíocht eile de chuid na Seirbhíse Náisiúnta na hÉireann staidéar cúramach a dhéanamh ar an gcás. Toisc go léiríonn sé go soiléir an gá atá le comhcheangal agus feachtas idé-eolaíoch na n-eagraíochtaí seanaimseartha NS agus straitéisí gníomhacha earcaíochta na gluaiseachta NS nua-aimseartha. Amháin gan an ceann eile ní hamháin ag obair - ar a laghad ní san fhadtréimhse. Agus ní hamháin gur cath crua a bheidh inár gcath do bhua deiridh, ach beidh sé chomh cinnte agus an-fhada.

Ní mór gníomhaíochtaí sóisialta, amhail ceolchoirmeacha agus cóisirí, a eagrú ar bhonn rialta chun na gcomrádaithe a choinneáil laistigh den tréad, mar a déarfá. Ní hamháin go n-íoslaghdaíonn gníomhaíochtaí den sórt sin mealladh an “domhan lasmuigh”, meallann sé earcaigh nua freisin. Ach tá níos mó ag teastáil uathu seo, chomh maith leis an “seangharda”, ná spraoi agus cluichí agus deasghnátha cuimhneacháin pompous. Ní hamháin go bhfuil gá le hoideachas trí chúrsaí idé-eolaíocha, chomh maith le tascanna catha i bhfoirm taispeántais, máirseálacha srl ach ar mhaithe leis an eagraíocht mar sin. Tá sé rithábachtach chun an ball aonair a fhoirmiú ina shaighdiúir fíor pholaitiúil.

Rud amháin is ea eagraíocht a thógáil. A fhios agam cad atá le déanamh leis, is rud eile. Tá sé curtha in iúl go soiléir againn nach é cuspóir eagraíocht NS ná teach na parlaiminte a imirt leis an ngrúpa “daonlathach”. Bheadh sé sin futile agus féin-millteach araon. Ansin, cad go díreach atá le déanamh againn?

Is é an príomhchúram a bheadh ar eagraíocht NS faoi láthair ná na Sóisialaithe Náisiúnta sin atá ina náisiún cheana féin a earcú, a choinneáil agus a ghníomhachtú. Ar ndóigh d'fhéadfadh go n-athróidh figiúirí ó thíre go tíre, ach is cinnte gur féidir iad a áireamh sna mílte fiú sna tíortha “tearcfhorbartha”. Tá go leor a fuair a gceideamh trí iarrachtaí féin - loners ag fanacht le rogha eile dáiríre. Tá cuid eile ligthe síos ag feisteas NS ar éigean nó fillte – comrádaithe díomách atá tar éis cúlú (ar a fheabhas) ar fhrithsheasmhacht gan cheannaire nó (ar a laghad) gnáthshaoil mídhlisteanach an fhir choitinn. Ní féidir na daoine seo a bhuachan ach trí láidreacht agus gairmiúlacht. Ach nuair a fhaigheann siad a mbealach ar ais, cruthaíonn siad cnámh droma láidir taithí agus beidh cumhacht acu.

Tá dearcthaí óga sotalach i leith na ndaoine seo mar chaillteoirí agus scoradóirí intuigthe, ach is minic a bhíonn siad thar a bheith éagórach chomh maith le comharthaí na hipitéise is fearr. Tá go leor daoine óga “Naitsíoch” glórach i bpoist cheannródaíocha tar éis éirí as cosúil le francaigh nuair a d'éirigh an dul chun cinn dian orthu – an chuid is mó acu le feiceáil arís, mura bhfuil siad ar leathanaigh mheáin ZOG's gossip.

Ní tasc éasca é eagraíocht nua NS a thógáil ón tús. Ach is minic gur fearr iarracht a dhéanamh saol nua a thabhairt isteach i gcúlaithe sheanchaite agus leath-mharbh. B'fhéidir gur thiomáin an “páirtí” seo daoine ar shiúl cheana féin nó gur chuir sé coimhthiú ar dhaoine eile trína neamhghníomhaíocht (nó, ar an drochuair, a stuamacht) agus go cinnte go bhfuil ceannaireacht mumaithe aige nach bhfuil sásta aon athruithe a dhéanamh a d'fhéadfadh easpa cumhachta féin nó an baol a bhaineann le déanamh iarbhrí a bheith i gceist leis. rud éigin fíor. I gcásanna áirithe, áfach, tá grúpa ann cheana féin a fheidhmíonn go measartha maith a bhfuil tacaíocht tuillte aige agus a bhfuil acmhainneacht aige don todhchaí.

Chun sní isteach earcaigh nua agus “sean” a chinntiú agus chun iad a choinneáil ann, tá tógáil bonneagair na heagraíochta chomh tábhachtach céanna le gníomhaíochtaí seachtracha cruinnithe, máirseálacha, taispeántais, díolacháin páipéir, bileoga srl. Má fhaigheann tú ceanncheathrú, preas priontála agus mar sin de, sábhálann tú an ghluaiseacht ó bhagcat - bíodh sé ag priontáil bolscaireachta nó ag ligean halla cruinnithe ar cíos - agus cinntíonn sé oibriú rianúil sách neamhspleách ar aon fhoinsí a bhféadfadh tionchar a bheith ag brú ZOG orthu. Ar an drochuair, is beag eagraíochtaí a ghlacann an chuid “gnó” den oibríocht dáiríre. D'oscail sé seo an bealach do pharaisítí brabúsach atá spreagtha ag saint agus nach bhfuil ualach leis an obair pholaitiúil nó an stiogma “Naitsíoch”. Ar ndóigh, tá sé tábhachtach fáil réidh leis an nGluaiseacht le leeches den sórt sin, ach ní mór a rá go macánta go minic go n-oscloíonn an Ghluaiseacht féin suas do na tochtaltóirí óir agus na n-iarthóirí daingne seo trína heaspa suime nó a chumais féin i gcúrsaí airgid. I gcásanna áirithe b'fhéidir go mbeadh sé ciallmhar comhaontas a lorg leis na fiontraíthe níos macánta ina bhféadfadh an dá thaobh brabús a dhéanamh. Tá na táirgí de thionscnamh príobháideach den chuid is mó ar ardchaighdeán agus ar luach bolscaireachta áirithe. Níl aon séanadh seo. Ar an láimh eile, maireann na fir ghnó seo ar aghaidh agus ó lucht tacaíochta na Gluaiseachta. Baineann sé sin le slándáil ag a gceolchoirmeacha brabúsaí chomh maith le tomhaltóirí a gcuid earraí “Naitsithe”. Níl sé ach cóir go mbíonn cuid de na cistí seo ar ais go dtí an Ghluaiseacht. Sa stór focal mobster is féidir é a chur síos mar airgead cosanta, i gciorcail reiligiúnacha mar thairgí beannaithe...

Ar aon nós, níl aon bhac ar Ghluaiseacht an NS a marsantas féin a tháirgeadh. Rialaíonn Blood & Honor Críoch Lochlann cuideachtaí priontála, tithe foilsitheoireachta, cuideachtaí taifid agus asraonta post-orduithe. Tá siad seo in úsáid go maith chun cabhrú le heagraíochtaí cosúil leis an NSF réamhráite Sna laethanta glóir is déanaí, sheol rannóg na Breataine a eagraíocht pholaitiúil féin (an Comhaontas Sóisialach Náisiúnta) agus an chéad cuideachta taifid faoi úinéireacht na Breataine agus faoi rialú polaitiúil (ISD). Mar gheall ar an “galar Sasanach” a bhain le gossip, intrigues agus cogaíochta inmheánacha, thit an NSA as a chéile. An ISD, a sheol ealaíontóirí ar nós Warlord, Ken + Stigger agus Scuadrún, bhí sabotaged ag an saint na réaltaí pop wannabe áirithe a toned síos in áit a gcuid teachtaireachtaí chun taitneamh a bhaint as clúdaigh slick agus na ríchíosanna saille de ghnólaíochtaí níos tráchtála. Agus radharc WP na Breataine ar ais san áit ar thosaigh sé (i lámha na bhfiontraíthe Gearmánacha) tá an rannán B&H Lochlannacha ag cabhrú le dhruid radacach B&H na Breataine chun an ISD a atógáil. Scéal insinte faoin gcoimhlint ghránna idir saint pearsanta agus amaitéarachas polaitiúil.

I go leor tíortha tá an ghluaiseacht Blood & Honour tar éis dul go mór chun seirbhís tráchtála a thógáil. Tá sé seo nádúrtha go leor, mar gurb í an oige príomhspríoc B&H agus baineann a phríomhghníomhaíochtaí timpeall ar shaol ceoil White Power. Níor cheart féachaint air seo mar choinbheacht leasa. Os a choinne sin, is é príomhaidhm an B&H ná cabhrú leis na heagraíochtaí NS, agus is mór an acmhainn i rannán B&H láidir agus rithábachtach do pháirtí NS na tíre sin.

Ní fheiceann gach duine é mar sin, áfach. Is ón Danmhairg a thagann scéal tragóideach faoi naisc bhriste idir an páirtí agus an B&H. Anseo thug an chaibidil áitiúil de Blood & Honour tacaíocht agus cúnamh gníomhach do Ghluaiseacht Sóisialach Náisiúnta na Danmhairge (DNSB). Ní fhéadfadh go mbeadh máirseálacha Rudolf Hess i Kōge agus Greve 1997 agus 1998 ar siúl gan daonchumhacht B&H (an Danmhairgis agus an tSualainnis araon). Agus eagla gan bhunús ar bith air go nglacfadh B&H “an ceannas” ar an DNSB, d'éiligh a gceannaire, Jonny Hansen, go ndíscailfí B&H na Danmhairge. Nuair nár tharla sé sin, dhíbir sé baill a raibh baint acu leis an B&H agus chuir sé deireadh le gach teagmháil bhreise le ceannaireacht B&H – lena n-áirítear gcomrádaithe a bhí ag obair agus ag íobairt ar son Hansen agus a eagraíocht le blianta anuas. Ba é an toradh a bhí air sin ná gur tháinig an B&H chun cinn go tapa mar an t-aon ghrúpa NS gníomhach agus ag fás sa Danmhairg, agus tháinig laghdú ar neamhghníomhaíocht phaitéineach ar nós an DNSB. I 1999 reáchtáil B&H a máirseáil rathúil féin Rudolf Hess, agus b'éigean don DNSB gach plean a chur ar ceal mar gheall ar neamhláithreacht iomlán na máirseálaithe. Ar an eolas faoi seo, shocraigh na Dearga ionsaí uileghabhálach a dhéanamh ar Cheanncheathrú DNSB in Greve. I bhfírinne lena nádúr cowardly bhí a neart sábháilte acu go dtí gur fholmhú an Teach beagnach de ghníomhaithe NS. Chonaic sé briogáid de sceimhlitheoirí armtha ag ullmhú chun an teach a stoirmeadh tar éis dó iarracht nár éirigh leis an madra garda a nimhiú, b'éigean do Jonny Hansen féin na mobsters Dearga a thiomáint as an gceantar. Gortaíodh ceathrar saighdiúir coise cumannach go dona nuair a thiomáin Hansen in ionsaí cosúil le umar díreach isteach sa Red Mob lena charr príobháideach! Tá sé cúisithe anois as iarracht ar dhúnmharú agus d'fhéadfadh sé a bheith faoi ghlas ar feadh blianta. Ba é an “coir” a bhí aige ag cosaint a mhaoine ach ní féidir leis a bheith ag súil le mórán tuisceana agus fiú níos lú trócaire ó iolair dhlíthiúla ZOG.

Tá moráltacht an scéil bhrónach seo soiléir. Más rud é nár bhris an DNSB naisc go hamaideach lena gcairde, bheadh siad fós tar éis sult a bhaint as an daonchumhachta a bhí ag teastáil ní hamháin le haghaidh taispeána agus máirseálacha ach freisin chun ceanncheathrú an pháirtí a chosaint. Mar a tharla, b'éigean do Hansen dul i saol uaigneach agus cuireadh ualach na cosanta ar ghualainn an Cheannaire féin. Staid do-ghlachta le hiarmhairtí tragóideacha. Níl aon ghearáin againn agus tá ár gcomhbhrón agus ár ndlúthpháirtíocht ag dul in olcas a chomrádaí Hansen. Ach ní féidir linn a bheith ag smaoineamh mura gcaillfidh Jonny ina uaigneas cille legions na gladiators C18, cinn craiceann B&H agus maistíní tírghrá ar dhiúltaigh sé é féin an deis a matán agus am a thabhairt don DNSB...

Struchtúir eagraíochtúla

Líonra, friotáíocht leaderless, oideachas, gníomhaíochtaí sóisialta. Is téarmaí deasa teibí iad seo i ndáiríre. Nuair a bhíonn eagraíocht á reáchtáil ó lá go lá – bíodh sé Blood & Honour nó cóisir NS – teastaíonn struchtúir chomh maith le hidéil, smaointe, straitéisí agus tactics uait.

I dtús na ré iarchogaidh bhí dhá chineál struchtúir eagraíochtúla go príomha. Bhí cineál boird stiúthóirí ag na hintleachtóirí, na clubanna sóisialta agus eagraíochtaí Bosca Poist den chuid is mó le “ceannaire” níos mó ag gníomhú mar mháistir tósta ná mar a bhí ag Führer Faisisteach clasaiceach. Uaireanta ba theideal acadúil éigin a chuid dintiúir (go hannamh, más rud é riamh,), uaireanta eile is é a leabhar bainc a bheadh ann. Ba é an ceannaire féin a mhaoineigh go leor oibríochtaí beaga, go príomha ar an leibhéal cellar nó inchinn. (Cás suntasach amháin a d'ardaigh os cionn an mheáin ná Gluaiseacht an Aontais Sir Oswald Mosley – a bhuíochas dá ghaisce, a charisma agus a thaithí chomh maith lena sheasamh sóisialta agus a shaibhreas príobháideach.) Ansin bhí “imeall gealaí mar a thugtar air.” le “Führers” pota stáin féinstílithe a tháinig chun solais, a d'eascair tonnta turrainge agus a d'imigh as sin – ar ais go dtí sábháilteacht an ghnáthshaoil, coimeád chóras na bpríosún (agus uaireanta tearmainn gealaí!) nó domhan thíos KGB, CIA agus MOSSAD. Tá roinnt eisceachtaí tábhachtacha ann, ar ndóigh. Is é ceann acu Páirtí Naitsíoch Mheiriceá George Lincoln Rockwell, agus ceann eile Páirtí Nordach Reich na Sualainne (NRP) faoi stiúir an Sóisialach Náisiúnta dílis Göran Assar Oredsson. Ar aon nós, níor éirigh leis an dá chatagóir dul chun cinn dáiríre a dhéanamh, cé gur cinnte go ndearna eagraíochtaí cosúil leis an ANP, Gluaiseacht an Aontais agus an NRP rian ar stair an NS agus d'fheidhmigh siad mar earcathóir ar sheanóirí NS an lae inniu.

Baineadh triail as an nóisean de Führer an uair dheireanach sa tSualainn, ag an NSF. Theip ar na hiarrachtaí cult a chruthú timpeall ar na “Naitsithe” óga Anders Högström, go páirteach toisc nach bhfuil na Sualainnigh den chineál Führer ach go príomha toisc go raibh Högström saghas “roghnaithe” mar Führer, seachas dul go dtí an seasamh uathúil seo. trí dhintiúir agus uaillmhianta féin. Thit sé ar fad nuair a nochtadh an “Führer” i bhfeachtas ollmhór nuachtáin i gcoinne Sóisialaithe Náisiúnta na Sualainne. In ainneoin na hiar-chrógachta rinne Högström cúlú míshásta agus tá an NSF anois faoi stiúir coiste de ghníomhaithe cruthaithe – níos cróga ach níos críonna.

Ní mholtar gluaiseacht NS na bliana 2000 a eagrú thart ar cheannaire uile-rialála. Níl cáilíochtaí fíor-Führer ag ár ndaoine, ná meon agus glacadh le rialóir iomlán den sórt sin. Cé gur fearr a fheileann an Blood & Honour, de réir a gcarachtar agus a ghníomhaíochta, le haghaidh cineál eagraíochta atá thar a bheith scaoilte, ní mór an páirtí NS a eagrú ar an mbealach traidisiúnta – ar a laghad chomh fada agus is féidir leis feidhmiú ar bhonn dlíthiúil. Cé nach dóigh liom go pearsanta go bhfuil stíl Führer na ceannaireachta oiriúnach d'eagraíocht NS an lae inniu, ní gá dul go dtí an foircneach eile. Ar an drochuair, is gnách go mbíonn ár gcineálacha daoine ar chuid de na fuss is measa ag déanamh grumblers timpeall nuair a fhaigheann fabht an daonlathais cos isteach.

Admhaítear, is plá é seo den chuid is mó a ionfhabhtaíonn na páirtithe tírghrá sa stíl populist neamh-NS, ach mar sin féin ba chóir go mbeadh duine ar an garda. Is leor titim de dhaonlathas sláintiúil Aryan. Ní gá dúinn scigaitheas a dhéanamh as córas tragóideach cheana féin. Tá sé lasmuigh de chuspóir an leabhair seo anailís agus oibriú amach ar an gcothromaíocht bheacht idir údarás agus daonlathas. Ba chóir go n-oibreodh gach eagraíocht air seo, ag cur gach gné – traidisiún, staid, carachtar na ballraíochta chomh maith le ceannaireacht, dlíthe áitiúla – san áireamh, agus éifeachtacht agus neart mar na heochairfhocail.

Na blianta amach romhainn

Más iad cúraimí an lae inniu ár seasaimh a chomhdhlúthú trí earcú a dhéanamh ar na Sóisialaithe Náisiúnta atá ann cheana féin agus bonneagar nua-aimseartha a thógáil, cad atá le déanamh amach anseo? Bhuel, is é an smaoineamh iomlán a bhaineann le heagraíocht Sóisialach Náisiúnta a reáchtáil – Blood & Honor nó páirtí NS – ná tionchar a fháil agus cumhacht iomlán a fháil ar deireadh dár nGluaiseacht agus dá idé-eolaíocht. Ní post éasca é go díreach agus ní cinnte go mbeidh deireadh leis go ceann i bhfad. Tá brionglóidí ar bith faoi rath tapa – bíodh sé tríd an mbosca ballóide nó tríd an mbairille gunna – chomh bréagach is atá siad contúirteach. Má táthar ag súil le daoine a bhuachan trí réitigh shimplí (= seachmaill) d'fhéadfadh go mbeadh tóir ort sa ghearrthréimhse, ach ní fada go bhfeicfidh daoine trí do chuid fantasies nó fágfaidh siad díomá agus frustrachas mar gheall ar easpa dul chun cinn suntasach. Mar Shóisialaithe Náisiúnta ní mór dúinn aghaidh a thabhairt ar an réaltacht agus foghlaim conas maireachtáil leis. Tá bealach fada, fada le dul againn. Agus is fearr na coisbhearta ceart a bheith againn ón tús, agus ciallaíonn sé sin buataisí seachas loafers!

Níl aon insint cinnte má bhuann nó má chaillimid. Sin é an scéal brónach. Is é an t-aon sólas atá ann ná cibé rud a tharlaíonn, go bhfuil ár ndualgas déanta againn, agus má theipeann orainn, ansin caillfidh an domhan ar fad. Níl aon bhealach gur féidir leis na Zionists domhan a rith gan éifeacht sibhialtach agus cobhsaithe an chine Aryan. Báthfar na cinn roghnaithe freisin i láib. Agus beidh an domhan a oidhreacht ag pórú ag fáil bháis de fo-sapiens, marcaithe ag galair, stunned ag an ualach uafásach na sibhialtachta crippled agus dúshlán ag filleadh na cumhachta jungle.

Ach fós tá seans againn buachan. Tá an leigheas againn le haghaidh neamhoird an domhain. Más féidir linn teacht ar an chos ar dhul chun cinn agus cumhacht-grabbing, ansin tá sé ina ábhar a choinneáil amach go dtí an cath deiridh. Ní féidir a rá cé acu an ngníomhóidh an ghluaiseacht NS mar inspioráid, mar chatalaíoch, mar cheann sleá nó mar phríomhfhórsa na réabhlóide náisiúnta. Díreach mar nach bhfuil aon chinnteacht cén áit a dtiocfaidh an réabhlóid seo amach ar dtús. Is cuma, tá sé de dhualgas ar ghluaiseacht NS gach náisiún Bán a cuid oibre a dhéanamh, agus ag lorg tacaíochta ó fhórsaí réabhlóideacha náisiúnta na dtíortha eile agus ag roinnt eolais leo, diríu ar a ghluaiseacht féin a thógáil agus straitéis a chruthú a oireann dá cuid féin. scéal baile.

Eagraíochtaí reiligiúnacha/cultúrtha

Tá go leor díobh seo thart, an cineál “heathen” agus an “Críostaí”. Den chuid is mó agus ar chúiseanna soiléire ní oibríonn siad go han-mhaith le chéile. Mar sin féin, faigheann tú lucht tacaíochta an dá champa aontaithe in eagraíochtaí polaitiúla agus páirtithe. Is mise mé féin b'fhéidir an rud a déarfá mar agnostic agus ar an dea-uair ní hé cuspóir an leabhair seo a bheith ag plé le cúrsaí creidimh. I Stáit Aontaithe Mheiriceá tá traidisiún fada d'Aryanism Críostaí chomh maith le treocht coitianta i dtreo Odinism an lae inniu. Cé go bhféadfadh an chéad chatagóir a bheith níos láidre agus níos gníomhaí ó thaobh na polaitíochta de, tá luach cultúrtha níos airde ag an dara ceann dár gcúis, ag athchiniúint ár sean-instincts agus luachanna agus ag tabhairt ár ndaoine ar ais go dtí a bhfréamhacha. Tá cuid de na zines NS is fearr dírithe ar ghnéithe éagsúla den “Wotanachas” reiligiúnach nó cultúrtha (an téarma a úsáidtear go han-scaoilte, ní mór dom a chur in iúl). Agus é sin ráite, ní íoslaghdóidh mé an ról a bhí ag grúpaí tábhachtacha amhail na Náisiúin Aryan Críostaí Féiniúlachta agus Ku Klux Klan in aontú gníomhaithe Bána ó gach cearn de Mheiriceá chomh maith le go leor Eorpach.

Tá ról tábhachtach ag na heagraíochtaí reiligiúnacha agus cultúrtha seo i gcath iomlán an NS. Níor cheart, áfach, ná fanaticism reiligiúnach ná fantasies, ná obsessions stairiúla agus miotais chultúrtha ár súile a bhaint as an bunúsach ár streachailt, is é sin an troid **polaitiúil** chun a chinntiú go bhfuil ár cine Bán.

Eagraíochtaí neamh-NS

Go bunúsach tá ceithre bhealach ag Sóisialaithe Náisiúnta agus réabhlóidithe náisiúnta chun déileáil le neamh Eagraíochtaí náisiúnta tírghrá nó náisiúnacha Sóisialacha:

- 1. Déan neamhaird de.
- 2. Cuir ina choinne.
- 3. Oibrigh leis.
- 4. Bígí ann.

Braitheann an rogha ar an bpolaitíocht i do thír féin. An bhfuil eagraíochtaí NS dlíthiúil nó toirmisce? An bhfuil eagraíocht rathúil neamh-NS ag feidhmiú a bhfuil suim ar bith againn ann? An bhfuil sé cairdiúil nó naimhdeach dúinn/ár n-idé-eolaíocht? An populist é, an tírghrá láidir é nó an náisiúnach é i ndáiríre?

Má tá eagraíochtaí NS fós dlíthiúil, mholfainn go láidir go ndíreodh gluaiseacht an NS ar a gníomhaíochtaí féin agus go ndéanann sí neamhaird ar an “rogha eile” neamh-NS. Den chuid is mó toisc go bhfuil gá le gach daonchumhachta agus comhchruinniú i gcampa an duine féin. Ach freisin toisc gur dóichí go bhfuil an eagraíocht NS i bhfad níos lú ná an páirtí tírghrá atá faofa ag an gCóras, agus go bhféadfadh an iomarca airde a thabhairt uirthi, go dtiocfadh anamacha níos laige amach agus isteach sa rogha eile atá níos mó agus níos “glamorous” agus cinnte níos sábháilte - in ainneoin gach NS. argóintí ina choinne. An méid a deirtear anseo, baineann sé go príomha leis an iliomad páirtithe populist timpeall in Iarthar agus in Oirthear na hEorpa.

D'fhéadfadh go mbeadh eisceachtaí ann, áfach. Más rud é go bhfuil an grúpa neamh-NS (go hoscailte nó go rúnda) cairdiúil dár ngrúpa féin, ba cheart comhoibriú de chineál éigin a bhunú. Is dócha gur rud an-discréideach a bheadh ann, mar go ndéanadh páirtí tírghrá ar bith neamh-NS damáiste tromchúiseach dá “íomhá” i súile an daonlathais trí suirí leis na “Naitithe olc”. Ba cheart do na Sóisialaithe Náisiúnta a bheith fainiciúil freisin. D'fhéadfadh caidreamh ró-dhlúth, mar a mholtar thuas, gnéithe níos faille a threorú amach ón Sóisialachas Náisiúnta agus isteach i teas na sochaí daonlathaí. Is iad na samplaí is cáiliúla de pháirtithe a d'fhéadfadh a bheith sa chatagóir seo ná NF na Breataine agus BNP(?), FN(?) na Fraince agus NPD na Gearmáine agus Volksunion(?).

Más léir go bhfuil an eagraíocht neamh-NS ní hamháin **nach** Sóisialach Náisiúnta, ach go deimhin go gníomhach i gcoinne an idé-eolaíocht agus marcaíocht ar tonn den pseudo-Náisiúnta, ní gá a rá go bhfuil seasamh gníomhach i gcoinne páirtí den sórt sin fíorthábhachtach. Dá rathúla a bheidh sé, is amhlaidh is gá é a nochtadh mar gheall ar a bhfuil ann: hoax pholaitiúil faoi stiúir bootleggers polaitiúla agus conmen. Is sampla den sórt sin é páirtí na hOstaire Jörg Haider. Ón tús bhain sé mí-úsáid chliste as mothúcháin agus argóintí na Náisiúnach, ach nuair a d'éirigh sé as seasamh cumhachtach, dhíol Haider amach go tapa. Sular nocht sé é féin go hiomlán, rinne sé amadán mór de Náisiúnaithe macánta - an éagsúlacht NS agus an éagsúlacht neamh-NS.

Seans go dtiocfaidh am nuair a bheidh comhoibriú iomlán dosheachanta. Má chuirtear cosc ar an Sóisialachas Náisiúnta agus nach bhfuil aon roghanna eile ann - níos mó faoi thalamh mar -, d'fhéadfadh sé go mbeadh sé inghlactha dul isteach in eagraíocht neamh-NS. Ar ndóigh tá an fhéidearthacht ann eagraíocht mhalartach a chruthú duit féin – ag teorainn leis an Sóisialachas Náisiúnta. Ach d'fhéadfadh go mbeadh sé deacair a leithéid de cháir a reáchtáil. Cailleann tú a mhealladh uathúil agus inspioráid an fachtóir NS agus tá an fhéidearthacht toirmisc nua ann i gcónaí. Féadfaidh ZOG “sainmhíniú” a dhéanamh ar an Sóisialachas Náisiúnta níos mó nó níos lú de réir mar is mian leo.

Nótaí breise

Cúpla focal eile ar chúrsaí struchtúracha. Is breá le páirtithe “daonlathacha” a n-eagraíochtaí a roinnt de réir aoise agus gnéis. Go teoiriciúil, ba cheart go ndíreodh rannáin óige agus grúpaí ban ní hamháin ar na sainghrúpaí sin ach go ngníomhódís mar fheithiclí earcaíochta speisialta freisin. Go pearsanta, braithim go mbíonn claonadh ag deighilt den sórt sin an t-aos óg agus na mná a scaradh ón bpríomheagraíocht agus ar an gcaoi sin freisin ó na gníomhaíochtaí agus na cinní polaitiúla is tábhachtaí.

Sa ghluaiseacht B&H bheadh sé dodhéanta go simplí eagraíocht óige ar leith a chruthú. Tá tromlach mór a lucht tacaíochta óg ar an gcéad dul síos, agus ní bheadh an mionlach beag veterans - in ainneoin a dtimpeallacht óige agus b'fhéidir a gcarachtar "óg" féin freisin - oiriúnach chun oibríochtaí laethúla eagraíochta mar Blood & amp; onóir.

Ar cheart go mbeadh grúpa speisialta ban ann? Ag an gcéim seo ní dóigh liom. Tá easpa ceannaireachta oilte agus gairmiúla againn, i measc na bhfear agus na mban. Bíonn an baol ann i gcónaí go ndéanfar daoine a bhfuil géarghá leo san eagraíocht lárnach a choimisiúnú le bheith i gceannas ar eagraíocht ban – nó ar aghaidh na hóige ar an ábhar sin. Beidh go leor oibre crua agus frustrachas de dhíth ar ghrúpa na mban go háirithe mar gheall ar an líon íseal caillíní agus mná atá laistigh den Ghluaiseacht againn nó atá á mealladh chuig ár nGluaiseacht ag an bpointe seo. I ndáiríre, tá mingling de na gnéasanna inmhianaithe, araon mar is gá dúinn go léir an daonchumhachta (beag beann ar ghnéas) is féidir linn a fháil agus freisin mar gheall ar an chumhacht earcaíochta undeniable an ghné baininsneach. Gabh logh dom as “gnéasaíoch” a fhuaimniú, ach cén cineál daoine atá ag iarraidh a bheith páirteach i bhfeisteas lánfhir...?

Tá an chontúirt ann freisin caillín gníomhach a chur mar cheannaire ar “Fhronta Mná” mionsamhla agus mar sin ní hamháin go gcaillfí sócmhainn iontach don phríomheagraíocht, ach go gcuirfí “dóite amach” freisin as ragobair a dhéanamh chun rud cruthaithe a thógáil. a bheith measartha futile ag an gcéim seo.

Comhlánaíonn fir Aryan agus mná Aryan a chéile agus ba chóir dóibh oibriú taobh le taobh. Ach tá cásanna ann nuair nach bhfuil mórán iarrachtaí déanta ag na fir agus nach bhfuil an tionscnamh glactha ag mná. Ar ndóigh tá an ceart ag eagraíochtaí den sórt sin a bheith ann agus bhí siad an-úsáideach freisin i streachailt iomlán na Gluaiseachta. Ní mór a admháil, tá siad beag agus i gcéin, ach ba mhaith liom an líonra timpeall ar an iris den scoth *"Sigdrifa"* agus an WAU (Women for Aryan Unity) le rannáin i roinnt tíortha a lua, mar shamplaí iontacha den chumhacht valkyrian.

Is fíor go raibh roinnt grúpaí óige agus eagraíochtaí ban ag an NSDAP. Ach anseo táimid ag caint faoi fheiniméan a tháinig chun solais go measartha déanach i bhforbairt an pháirtí sin ó ghrúpa láidir 7-fear go dtí ollghluaiseacht a d'urghabh cumhacht iomlán agus absalóideach ar deireadh thiar ar shochaí agus ar mhuintir na Gearmáine.

Nuair a thagann an lá nuair nach sroicheann páirtí nua NS ach codán den sórt sin cumhachta, is féidir linn an cheist a ardú arís. Go dtí sin ba chóir dúinn go léir seasamh agus gníomhú aontaithe in aon Ghluaiseacht docht amháin, beag beann ar ghnéas agus aois, aontaithe ag ár dtola agus ár gcumas cath a dhéanamh amháin.

Ar an láimh eile, do pháirtí neamh-NS a bhíonn ag gabháil do ghnáthghníomhaíochtaí parlaiminte, d'fhéadfadh go mbeadh buntáistí ag baint le haonáin ar leith den sórt sin. Ach caithfidh siad seo a bheith le feiceáil nuair a bhíonn fíorghá leis an gcineál seo struchtúr páirtí – ní hamháin toisc go bhfuil cuma iontach ar pháipéar.

Caibidil 3: PROPAGANDA

Tá bolscaireacht riachtanach chun suim a chur ag daoine nua inár gcúis. Ach is gá freisin a thaispeáint do na Sóisialaithe Náisiúnta eile an leibhéal gníomhaíochta agus gairmiúlachta atá bainte amach ag d'eagraíocht. Cuimhnigh, ag an gcéim seo d'fhéadfadh sé a bheith níos tábhachtaí ná teacht ar na "maiseanna" míthuisciana agus miotasacha uaireanta. Is é is dóichí go bhfuil níos mó Sóisialaithe Náisiúnta "sean-eagraithe" neamheagraithe thart ná mar atá Sóisialaithe Náisiúnta "nua" féideartha.

Mar sin, ba cheart go leor dár mbolscaireacht a dhíriú ar ár mbranda daoine féin. Tá sé seo ina riachtanas le haghaidh Blood & Honour, a fheidhmíonn go príomha laistigh de thimpeallacht atá níos mó nó níos lú de Shóisialach Náisiúnta cheana féin. Ag an gcéim seo, tá an rud céanna amhlaidh i gcás fhormhór na n-eagraíochtaí NS timpeall. Caitheadh siad earcú i measc a gcineál féin agus ardán a thógáil orthu siúd atá ina réabhlóidithe náisiúnta crua (ach b'fhéidir nach bhfuil eagraithe) acu.

Maidir le páirtithe náisiúnach nó populist neamh-NS, ba chóir go mbeadh formhór na bolscaireachta dírithe ar an bpobal i gcoitinne d'fhonn baill a fháil ní hamháin ach comhbhrónóirí agus vótálaithe freisin.

(Níor chuir mé ábhar oideachais ar nós cúrsaí agus leabhair san áireamh sa chaibidil seo. Cinnte, branda ár naimhde iad seo mar "propaganda", ach níl siad – de réir sainmhínte séimeantaigh ná de réir carachtair.)

Sainmhínítear bolscaireacht de réir cineáil agus ábhar. Is iomaí cineál bolscaireachta atá ann, ach ba chóir dóibh uile an smaoineamh Sóisialach Náisiúnta a chur i láthair – ar cibé ábhar agus cibé stíl. Seo liosta de na huirlisí bolscaireachta is coitianta: 1. Bileoga agus póstaer 2.

Nuachtáin, irisí, irisí 3.

Dlúthdhioscaí 4. Físeáin 5. Idirlíon 6.

Ceolchoirmeacha

7. Cruinnithe/

demos/máirseálacha 8. Raidió/TV

9. Regalia (t-

léinte, bioráin, paistí, bratacha, scaifeanna srl)

A ligean ar dul díreach go tapa tríd an liosta.

Is uirlisí ón am atá thart iad bileoga agus póstaer go mór mór. Tá tionchar fós ag nuachtáin agus irisí ach tá talamh suntasach caillte acu ar an Idirlíon. Dar le foinse Zionist tá seans 20% ann go gcríochnóidh tú ar leathanach gréasáin "Naitíoch" má chuardaíonn tú ar an bhfocal "Uileloscadh"! Is iad dlúthdhioscaí, ar ndóigh, an rud faoi láthair. Is cinnte go gcaithfidh níos mó ná míle teideal White Pride / White Power / Rock Against Communism / rac-cheol Lochlannach a bheith thart, ar a laghad dhá mhilliún cóip CD - móide, ar ndóigh, na cóipeanna go léir ar caiséid, dlúthdhioscaí dóite agus leaganacha mp3. Níl na figiúirí ollmhóra sin bainte amach ag físeáin, ach tá níos mó ná céad teideal eisithe ag cuideachtaí ar nós NS88, Warrior Videos agus Ainaskin, ó sheanscéalta bolscaireachta ón 3ú Reich go dtí na físeáin ceolchoirmeacha is déanaí. Chomh maith leis an tsraith legendary *Kriegsberichte* de "MTV" bolscaireacht WP stíl. Tá cruinnithe polaitiúla – ar an drochuair – caillte ag an iliomad ceolchoirmeacha WP. Is gá, mar a dhéanann craobhacha B&H Lochlannacha, gné idé-eolaíoch an chruinnithe pholaitiúil a chomhcheangal le héifeacht bolscaireachta níos láidre na gceolchoirmeacha rac-cheoil. De bharr easpa daonchumhachta ní bhíonn taispeántais chomh minic agus ba chóir dóibh a bheith, agus máirseálacha níos gann fós. Bhí sé sách éifeachtach na taispeántais thábhachtacha seo de ghníomhaíocht agus de neart a chomhcheangal le gríosú tarraingteach earcaíochta ar nós ceolchoirm. Tá stáisiúin raidió NS ann ach is beag iad atá i bhfad óna chéile. Craolann an ceann is cáiliúla, Radio Oasen, ó cheanncheathrú Ghluaiseacht Sóisialach Náisiúnta na Danmhairge. Tá stáisiúin raidió ann freisin a bhfuil próifíl NS níos mó nó níos lú acu scaipthe ar fud na Stát. Fós féin, sroicheann siad líon réasúnta beag agus tá siad ró-mheasta i bhfad mar fheithiclí bolscaireachta. Maidir leis an teilifís, tá an *"Rás agus Cúis"* den scoth agat ar theilifís chábala Mheiriceá.

Ach ar fud an domhain, tá an teilifís beagnach gan a bheith ann mar uirlis bolscaireachta NS. Agus má tá ró-rátáil ar an raidió, is cinnte go bhfuil luach na T-léinte, na bioráin, na paistí srl. gann rátáilte. Anseo tá "saol faisín" na "Naitithe" againn, ag cruthú na n-óg agus ag tabhairt teachtaireachtaí maol ach soiléir do na daoine ar an tsráid.

Teastaíonn tuilleadh tuairimí ó roinnt uirlisí bolscaireachta.

Sna laethanta aosta bhí “bolscaireacht á scaipeadh” comhchiallach a bheag nó a mhór le bileoga a thabhairt amach. Bhíodh feachtais mhóra a chlúdaigh cathracha agus bruachbhailte le bileoga bolscaireachta fíor-chomhartha ar ghluaiseacht éifeachtúil Agus má d'éirigh leat freisin roinnt ballaí agus fuinneoga a chlúdach le do phóstaear (spreagúil den chuid is mó), bhí tú i mbun gnó! Ar an drochuair, ba bheag an éifeacht iomlán a bhí ag na hoibríochtaí costasacha saothair seo. Ar a laghad dá mba iarrachtaí grúpa NS iad. Tógann sé níos mó ná bileog - go minic clóite go dona ag an méid sin - chun cur i gcoinne oll-bolscaireacht laethúil nuachtáin ZOG.

Agus ba mhicreascópach an seans go bhfaighfí ní hamháin “Naitsíoch” ach ceann freisin a chuirfí chun gnímh trí na bileoga seo, agus atá fós, go micreascópach. I gcás páirtí neamh-NS, atá i mbun toghcháin, tá ciall fós le dáileadh mais bileog roimh thoghchán, ach don Ghluaiseacht NS ba cheart go mbeadh tosaíocht ag uirlisí eile – ar an leibhéal airgeadais agus ar an leibhéal gníomhaí araon.

Is féidir, áfach, ionsaithe blitz a phleanáil go cúramach ina ndáiltear bileoga i limistéir theoranta a bheith úsáideach. Go háirithe timpeall ar imeacht mór éigin a d'fhéadfadh a bheith mar rud ar bith ó chluiche peile go cuairt daoine neamh-inmhianaithe i do cheantar áitiúil. Ní gá duit tú féin a oibriú amach trí bhileoga den sórt sin a dháileadh ar na milliúin. Bíonn clúdach mór sna meáin beagnach i gcónaí nuair a sháraítear an sprioc ceart. Anois, beidh an duine a ritheann chuig an bpreas le cóip de do theachtaireacht chlóite den chineál diúltach den chuid is mó. Ní hionann sin agus an iomarca, chomh fada agus go bhfuil an bhileog dea-scríofa ar théama móréilimh nó ar an ábhar sin atá conspóideach agus go bhfuil sé léirithe go gairmiúil. Smaoineamh maith é seoladh na heagraíochta a bheith clóite i gcló trom ar bharr na bileoige seachas an gnáthhéacs 10p ar bhun an leathanaigh cúil. Mar sin tá seans maith agat do sheoladh chomh maith le do theachtaireacht a phriontáil i do laethúil áitiúil. Ciallaíonn sé sin fógraíocht saor in aisce á léamh ag i bhfad níos mó daoine ná mar a d'fhéadfá a bheith ag súil le baint amach trí do dháileadh féin. Cinnte déanfar é a shaobhadh ar bhealach amháin nó ar bhealach eile. Ní cairde ar bith iad iriseoirí agus eagarthóirí leis an tírghrá agus leis an Sóisialachas Náisiúnta. Fós féin, feicfidh siad siúd a bhfuil claonadh inár dtreo acu cheana féin tríd an iriseoireacht trufflais, murab ionann agus an chuid is mó. Agus le feiceáil sna páipéir taispeánann tú tú féin do chairde agus do naimhde araon mar aonad gníomhach.

Oibríonn póstaear ar an mbealach céanna. Ní gá duit an baile ar fad a phlástar i ndáiríre (cé go mbeadh an radharc iontach!). Déanann cúpla cinn straitéiseach an cleas den chuid is mó. Ar ámharaí an tsaoil, tá póstaear costasach le priontáil agus spriocanna éasca le tairní Dearga (agus ní smaoinim ar mhná galánta...). Má chuireann tú an seanchleas i bhfeidhm maidir leis an gliú a mheascadh le piosaí beaga gloine, cuireann tú pian fuilteach leis go léir...

Cé nach bhfuil mórán nuachtáin iarbhir i gciorcail NS (foilsítear an chuid is mó i SAM, mar *The New Order*, *NS Kampfruf*, *WAR* agus *The Truth At Last*, agus beagnach i gcónaí go míosúil nó go démhíosúil), tá borradh faoi irisí agus irisí mar a thugtar orthu. Ar an drochuair, bíonn an iomarca míreanna aníos uair nó dhó agus imíonn siad ansin, gan a bheith le feiceáil arís - díreach cosúil leis an ioncam sintiús a sheol tú chuig Bosca Poist éigin. Ach le bheith cothrom, tá roinnt mhaith damanta thart, agus tá siad ann le tamall anuas. Leag American *Friotaíocht* agus “*Nordland*” Sualainnis síos caighdeán nua maidir le cur i láthair: snasta agus ildaite. Tá sé seo ar fheabhas i bprionsabal ar ndóigh, ach i ndomhan crua an tSóisialachais Náisiúnta is féidir é a chur ar gcúl. Mheall *Flashy Resistance* suim mafia cánach Mheiriceá agus ansin bhuaileadh é le fórsa iomlán ZOG, rud a chuir ar a sheaneagarthóir dul ó bhán go buí agus ansin trédhearcach ar ndóigh agus é ag imeacht go hiomlán as an nGluaiseacht. Thóg sé cúpla fear maith, a lán fuinnimh agus caipitil mór chun é a chur chun cinn arís. Ba thionscadal níos costasaí fós é “*Nordland*” . Agus níor chabhraigh sé go raibh a léitheoirí teoranta dóibh siúd ar féidir leo an tSualainnis a thuiscint. Cinnte, bhí sciar mór de thionscal carraige White Power agus custaiméirí ag an tSualainn. Ach níor leor i ndáiríre costais irise den sórt sin a chosaint. Agus ba é an ciapadh dlíthiúil a rinneadh ar a chuid foilsitheoirí agus feachtas sceimhle na meán i gcoinne a gcuid custaiméirí féideartha ba chúis le féimheacht airgeadais agus titim pholaitiúil araon. Ní raibh aon chabhair ag an am sin ar an moladh go léir a thug grúpaí agus zines NS eachtracha.

Mar sin, cad é an morálta? Bhuel, tá súil agam gur mhúin sé seo dúinn a bheith réalaíoch. Fiú ag cur ár gcaipiteal go léir sa chiseán páipéir, ní tháirgfear iris cosúil leis an ngnáthchaighdeán Caipitil. Tabharfaidh neart dathanna agus rian páipéir snasta meas agus meas i measc do chuid féin, ach cén praghas? Is fiú go mór é d'irisleabhar Béarla, ag cur san áireamh an acmhainneacht ollmhór sa mhargadh. Ach do thíortha níos lú? Níl aon slí. Sáraíonn an gá atá le foilsiú rialta agus leanúnach an fachtóir só-am ar bith. Ní chiallaíonn sé seo gur chóir dúinn a bheith saor inár n-iarrachtaí foilsitheoireachta. Tá cuma mhaith tábhachtach, ach go pointe áirithe amháin. Tá an t-ábhar, go nádúrtha, níos tábhachtaí fós. Agus go bhfuil cistí ann chun an iris a choinneáil ar snámh freisin. Níor cheart dúinn dearmad a dhéanamh freisin gur féidir linn mar réabhlóidithe náisiúnta a bheith ar ais sa chúlchlós go luath maidir le saoráidí priontála agus foilsitheoireachta. Is cinnte nach gá a bheith millte agus ligean don mheigealóimín sotalach réalachas glan a scríosadh.

Maidir le hábhar ár bpáipéar, is faoi rogha an eagarthóra go nádúrtha é sin. Teastaíonn preas éagsúil uainn, a chlúdaíonn gach gné dár gcreideamh, ach b'fhearr i bhfianaise an tSóisialachais Náisiúnta. Úsáidim an focal sin d'aon ghnó seachas “go heisiach”.

Tá roinnt páipéar, irisí agus zines maithe timpeall orthu a bhfuil ar chúis amháin nó níos mó (cuid mhaith, cuid eile nach bhfuil) teoranta do smaoineamh an náisiúnachais, an tírghrá nó fiú uaireanta choinníonnachta. D'fhéadfadh go mbeadh eolas luachmhar iontu (go háirithe a gclúdach nuachta) agus in ainneoin a n-easnamh idé-eolaíocha tá léamh cúramach agus sintiúis bhliantúla araon tuillte acu.

Ach déan cinnte go bhfeiceann tú na páipéir seo mar fhorlíontaí don phreas NS.

Is fíor nach féidir leis na meáin Sóisialacha Náisiúnta a mheaitseáil go minic le méid agus rialtacht na n-irisí nach bhfuil chomh conspóideach, ach an rud a d'fhéadfadh a bheith in easnamh ar irisí NS ó thaobh cuma agus uimhreacha de, déanann siad suas don ábhar den chuid is mó. Níor cheart duit dearmad a dhéanamh ach an oiread gur foinse ioncaim thábhachtach agus ríthábhachtach go minic iad díolachán páipéir NS don ghrúpa NS.

Le cúig bliana anuas tá an tIdirlíon tar éis teacht in ionad na n-irisí mar phríomhfheithicil cumarsáide Gluaiseacht an NS. Tá líon mór de shuímh Ghréasáin "Naitíoch" atá ag dul i méid, agus is ábhar gairmiúil agus sár-ábhar iad den chuid is mó. Agus tá glaonna teileafóin costasacha agus contúirteacha agus "post seilide" mall déanta ag an tseirbhís ríomhphoist nach bhfuil gá leis.

Ansin tá na bealaí comhrá againn mar IRC ina bhfuil neart na Sóisialaithe Náisiúnta. D'fhéadfadh na comhráite seo a bheith luachmhar chun daoine a thabhairt le chéile agus plé a dhéanamh ar an bpolaitíocht, fadhbanna a réiteach, difríochtaí a shocrú agus comrádaithe a thabhairt le chéile go ginearálta.

Mar sin féin, úsáideann i bhfad an iomarca na bealaí seo mar fhóram le haghaidh gossip agus clúmhilleadh chomh maith le gáirsiúlacht naíonán. Is iad na Meiriceánaigh na ciontóirí is measa, ach tá na hEorpaigh tapa a leanúint, tá mé brónach a thabhairt i gcrích. Is cinnte go dteastaíonn ár "Glanfhaireachán" féin orainn anseo. Fréamh amach na insíothlaithe, na déantóirí trioblóide agus na daoine saobhtha a chuireann "spraoi" orthu féin taobh thiar de shábháilteacht na leasainmneacha "Naitíoch" mhaisiúil!

Tugann an Idirlíon deiseanna gan teorainn dúinn. Ach bí ar garda. Bíonn censors ZOG i gcónaí ag iarraidh saoirse an Líonra a sabotage. Téigh i gcomhar le fíor-liobrálaithe agus cosnaíonn ár gcearta chun saoirse cainte. Is é ár rogha dheireanach ach is mó. Ar an láimh eile, ná rómheastachán ar thionchar do bholscaireacht gréasáin. Téann cuid acu ar ais chuig éascacht agus sábháilteacht a ndomhan ríomhaireachta. Ba cheart duit cuimhneamh nach bhfuil sa Líonra ach réaltacht fhíorúil gan rannpháirtíocht agus gníomhaíocht nithiúil.

Anois don dara briseadh bolscaireachta mór: an CD. Léiríodh an chéad cheol White Power (gan áireamh amhráin chatha an 3ú Reich) le linn na seascaidí polaitiúla. Thaifead amhránaí Klan-dhírithe cosúil le Johnny Rebel agus Naitíthe cosúil le Odis Cochran & na Trí Bigots singil vinil agus EPanna le líricí láidre ciníochais Bána le ceol clasaiceach tíre & iarthar. Sa lá atá inniu ann tá na taifeadtaí iontacha seo ar fad ar CD, ach ar feadh fiche bliain bhí siad ag snámh thart ar radhairc NS na hEorpa i leaganacha caiséad measartha den chuid is mó. Ansin le feiceáil Ian Stuart Donaldson & Skrewdriver, agus ní raibh aon rud mar an gcéanna riamh. Bhí White Power tagtha chuig saol an cheoil! Ar dtús – seachas roinnt amhránaí agus EP iomráiteacha, thaifead Skrewdriver agus na bannaí WP eile a spreag treocht an torainn Bháin (Breataine agus Gearmáinis), a gcuid ceoil do Rock'O'Rama, lipéad punc leath-thalamh Gearmánach. Níos déanaí thaifead fíor-lipéad NS – Rebelles Européens – sraith LPanna le bannaí WP clasaiceacha ó gach cearn den Eoraip anois, lena n-áirítear Dirlwanger, Lionheart agus No Remorse. Fós féin ar éigean a bhí an ceol níos mó ná únuacht spreagúil. Tháinig an fíorthionchar leis an dlúthdhiosca. Fuair fuaim White Power agus teachtaireacht Aryan Pride a mbealach chuig na mílte cluasa Bán bríomhar ar fud an domhain. Bhí cultúr óige iomlán nua á dhéanamh!

Ba é seo an seans a raibh bolscaireacht an NS ag fanacht air, agus ar an dea-bhuíochas – a bhuíochas sin do Blood & Honour, eagraíocht Ian Stuart féin – níor chaill siad é. Tá an meaisín ceoil WP ag táirgeadh dlúthdhioscaí náisiúnaithe agus Sóisialaithe Náisiúnta i sruth seasta ó thús na nóchaidí. Agus tá siad ag éirí níos gairmiúla i gcónaí ó thaobh cuma agus feidhmíochta. Níl aon phobal Bán gan a lucht leanúna carraig WP, agus níl aon náisiún Bán gan a ealaíontóirí WP. Tá éagsúlacht stíleanna ceoil ag fás chomh maith, lena n-áirítear Oil!, punc, rac-cheol, roc'n'roll, mital trom, mital dubh, mital bruscar, mital bás, popcheol, C&W, ceol tíre agus fiú techno.

Bhuel, is cosúil le scéal fairy é seo, nach ea? Ar an drochuair, tá cúl dorchas agus gránna uaireanta ag clúdach lonracha an dul chun cinn. Ciallaíonn na mílte dlúthdhioscaí na milliúin dollar - áit súgartha tharraingteach d'fhiontraithe brabúsacha.

Go ginearálta, ní fir ghnó iad ár ndaoine de réir gairme ná de réir instinct. Níl aon rud i ndáiríre mícheart leis seo. D'fhéadfadh go leor a rá gur cruthúnas dearfach ar idéalachas é. Mar sin féin, nuair atá tú chun déileáil le hairgead mór ó ghnó ilnáisiúnta faoi bhláth, déanfaidh an easpa eolais, taithí agus spiorad fiontraíochta seo dochar mór do do bhreithiúnas féin chomh maith leis na hoibríochtaí a bhfuil tú ag gabháil dóibh. Seans nach fir chorparáideach iad ár ndaoine. agus mná, ach níl siad díolmhaithe ó saint agus éad. Insíonn scéalta do-áirithe faoi choinbhleachtaí a d'eascair as tionscal na dtaifead náisiúnach scéal an-bhrónach faoi chomrádaíocht bhriste, agóidí searbha agus feachtais ionsaitheacha. Sa chaos seo téann an brabúsaí glan isteach. Agus é á thiomáint ag lust airgid seachas uailmhianta polaitiúla, ag rith na hoibríochta mar fhiontar réidh seachas mar eagraíocht pholaitiúil amh, beidh an duine seo faoi cheangal ag deireadh a chur le píosaí juicy na margat CD. Anois, níl mé ag rá nár cheart na daoine a oibríonn go lánaímseartha a chúiteamh. Is cinneadh tubaisteach é an oibríocht ollmhór agus tábhachtach seo a bhunú ar chabhair idéalach ach treallach, bunaithe ar fantasies bréige-idé-eolaíocha seachas ar fhíorais chrua an tsaoil. Ach níor cheart dúinn dearmad a dhéanamh gurb é seo ÁR rud, ár mbolscaireacht agus sa deireadh ár gcistí curtha i bpóca ónár lucht tacaíochta atá ag iarraidh éisteach lenár gceol agus lenár líricí. I bhfocail eile, tá an ceart chun ár sciar. Arís, is fíor go mbraitheann méid na scaire seo ar ár gcumas féin dul isteach ann agus jab maith a dhéanamh. Ansin ní bheidh aon áit do phioc pócaí corparáideacha ár nGluaiseacht.

B'fhéidir nach bhfuil sé ceart ó thaobh na polaitíochta de agus is cinnte nach bhfuil sé cosúil le gnó, ach is mó an milleán a chuirtear ar na rock'n'rollers iad féin freisin.

Tá ealaíontóirí WP mar a thugtar orthu nach n-iompraíonn mórán níos fearr ná próistí ceoil, ag rith ó chuideachta taifead WP amháin go dtí an ceann eile (is dócha go bhfuil níos lú claonadh WP) chun margadh níos fearr a fháil nó táirgeacht níos luxurios a fháil - agus iad ag dul i ngleic le héilimh ríchiosa uafásacha agus toilteanach díol amach go morálta agus go polaitiúil chun luach saothair airgeadais a fháil. Ar ndóigh, ba cheart cúiteamh a thabhairt do na healaíontóirí as a gcuid oibre, ach níl a n-éilimh níos tábhachtaí ná éilimh chomrádaithe eile - go leor nach bhfaigheann aon dime amháin dá ngníomhaíochtaí polaitiúla a d'fhéadfadh a bheith costasach dóibh poist, teaghligh agus saoirse. Ní bhíonn taithí ag formhór na n-idéalaithe seo ar an taobh griannmhar de shaol an NS: ag dul chuig áiteanna gan barraí ar na fuinneoga, ag fáiltiú roimh na céadta nó na mílte de lucht leanúna seachas na buachaillí feargacha gorm nó dearg, ag fáil an deis chun amhráin do shaol a sheimh in áit. ná leath a bhualadh chun báis, beoir agus biotáillí in aisce a sheirbheáil air seachas fíneáil nó pianbhreith príosúnachta.

Is léir go bhfuil sé éasca cuimhneamh ar Ian Stuart, cruthaitheoir rac White Power agus bunaitheoir Blood & Honour. Níos deacra dealraíonn sé do dhaoine leanúint i gcéimeanna an laochra seo ar bhóthar díreach caol bród, crógacht agus íobairt Aryan!

Ní hamháin gur meigea-thionscnamh airgid iad na dlúthdhioscaí don Ghluaiseacht. Is dócha gurb é an teachtaire bolscaireachta aonair is tábhachtaí freisin. Mar sin, ní mór dúinn a n-ábhar a scrúdú agus a anailísiú. An bhfuil gach liricí WP bolscaireachta maith? Ar an gcéad dul síos, ní ghlacann ach amadán - nó ionchúisitheoirí ZOG - na liricí carraige seo go litriúil. Ní cláir pholaitiúla, dearbhuithe ná orduithe polaitiúla iad. Cosúil le gach cineál ceoil móréilimh is siamsaíocht iad do chineál áirithe daoine a fhaigheann compord agus – inár gcás – tá súil againn go mbíonn siad ina n-inspiráid ghinearálta ón éisteacht. Tá liricí atá thar a bheith foréigneach agus/nó ciníoch ar roinnt dlúthdhioscaí náisiúnacha. Is ar éigean a théann daoine eile i dteagmháil le hábhar na polaitíochta. Féadfaidh tú rogha a dhéanamh ó chumhacht na polaitíochta go dtí paisean an bhróid. "Más é Aryan é, tá sé go maith!" Ba cheart an riail ghinearálta a thoghaírm. Ach ar an drochuair, níl sé chomh héasca sin go hiomlán ...

Den chuid is mó, ní hé na dlúthdhioscaí iontu féin is cúis le roinnt fadhbanna. Déanann na ceoltóirí ar fad a ndícheall agus níl a fhios agam ar CD amháin atá in aghaidh ár gcreideamh. B'fhéidir nach dtéann sé an bealach ar fad, ach bíonn na mothúcháin náisiúnacha ann i gcónaí. Mura bhfuil, ní thagann sé ach taobh amuigh den chatagóir ceoil atá á phlé againn ar an gcéad dul síos. Ina ionad sin bíonn imní orm uaireanta faoi fhorbairt an bhanna nó faoin bhoinse as a dtagann léiriú an CD. Faraor, tá an iomarca samplaí de bhannaí atá tar éis teachtaireacht a gcuid liricí a fhuaimniú de réir a chéile le gach eisiúint nua. B'fhéidir nach mórathruithe atá i gceist ach deireadh leis an mbaol go dtabharfaidh an lucht leanúna an tuairim gur dócha nach smaoiníomh maith é an radacachas go ginearálta agus an Sóisialachas Náisiúnta go sonrach. D'fhéadfadh go mbeadh go leor cúiseanna ag an ealaíontóir/na healaíontóirí leis an gcúlú polaitiúil seo. D'fhéadfadh go mbeadh éilimh ó na cuideachtaí taifead chun dul i dtaithí ar dhlíthe leatromach na tíre sin, rud atá intuigthe agus inghlactha go ginearálta. Ach tá seans i gcónaí go bhfuil an siamsóir tar éis athrú a dhéanamh ar thuairimí - ar chúis phearsanta dhílis nó (creidim den chuid is mó) as eagla go gcuirfidh ZOG isteach ar aon bhealach ar a shaol mar ealaíontóir léirithe. I gcásanna den sórt sin, ní léiríonn an t-amhránaí/banna eiseamláireach nó foinse inspioráide dearfach a thuilleadh. A mhalairt ar fad, b'fhéidir go leanfadh lucht leanúna óga sampla an ealaíontóra agus ansin go tobann éiríonn an gealtachas agus an deis a bheith mar bhuanna! Is é pointe na bolscaireachta ar fad ná daoine a threorú chugainn, ní ar shiúl uainn. Tá sé seo go háirithe searbh nuair a bhí na hábhair iarbhir "ár lámha" díreach a bheith tiomáinte ar shiúl arís ag allies ceaptha againn.

Go hionraic ní féidir le roinnt ealaíontóirí an brú a ghlacadh. Ní mór meas a bheith orthu agus iad ag iarraidh ó chroí leanúint ar aghaidh ag scaipeadh teachtaireachta tírghrá ar leibhéal teasa is féidir leo féin a fhulaingt. Ach go hiomlán do-ghlactha is ea an striapachas a bhaineann le feisteas NS áirithe mar a thugtar orthu a chuireann na healaíontóirí seo chun cinn mar rud nach bhfuil iontu. Is cuma cé chomh coitianta is atá a gceol, cé chomh proifisiúnta a sheinneann siad ar an stáitse, ní Sóisialaithe Náisiúnta nó réabhlóidithe iad (agus den chuid is mó ní mhaíonn siad fiú gur) iad. Agus is cinnte nach bhfuil siad ina gceannairí ar ár nGluaiseacht - mar go bhfuil iarracht déanta ag roinnt eagraíochtaí a bhfuil an t-ádh orthu roinnt de na réaltaí rac is coitianta a bhrandáil. Ina theannta sin tá sé náireach ar fad nuair a bhíonn cuid de na déileálaithe rothaí is mó a bhfuil an-bhrabús orthu agus atá ag maíomh as lucht an cheoil náisiúnach ag iarraidh ár gceol a pholaitiú d'aon ghnó chun fadhbanna dlí a sheachaint agus tuilleadh dlúthdhioscaí a dhíol trí bhealaí "príomhshrutha". Nuair a thugann lipéad Gearmánach a bhfuil dlúthdhioscaí eisithe aige trí thromlach na n-ainmneacha móra i gceol WP, an mana "Gan polaitíocht, ceol amháin" agus é a stampáil ar a ndioscaí mallaithe, tá rudaí imithe i léig i ndáiríre. De bharr a ngníomhartha féin tá na ceardaithe slick seo tar éis iad féin a eisiáimh ónár gciorcail. Tá sé thar am ag ár n-ealaíontóirí é seo a thuiscint freisin agus stop a imirt le daoine ón taobh amuigh

Is é an t-aon seans atá againn smacht a fháil ar mhargadh na ndlúthdhioscaí ná tosú ag foghlaim conas gnó gairmiúil a rith. Ní dhéanfaidh caoineadh agus caoineadh an cleas. Mar sin féin, d'fhéadfadh go mbeadh gá le beagán brú ar na heilimintí is mí-rianta uaireanta. Ní cosúil go bhfuil sé "deas" ach ní féidir linn ligean dár bpríomhuirlis bolscaireachta iompú isteach i mbazaar Oirthearach. Agus is iad na Fréamhacha a chaithfidh an bille a íoc ar aon nós. Cé go bhfuil a lá ag na réabhlóidithe sa chúirt, tá lucht an airgid ag gáire an bealach ar fad ón monarcha CD go dtí an banc. Mar a dúirt mé, is é seo an rud atá againn. Ach ansin arís, ní mór dúinn foghlaim conas maireachtáil leis agus gan ligean dó sleamhnú amach as ár lámha trí mhíchúram amaideach agus amaitéarachas fiáin. Tá ról ceannasach agus iontach ag dlúthdhioscaí inár seó bolscaireachta. Tá ról beagán níos lú lonracha, ach ceangailte go dlúth leis an tionscal ceoil i go leor gnéithe ar an Idirlíon. Anseo is féidir linn ár dtáirgí a fhógairt agus ár dtuairimí a chur in iúl níos mó nó níos lú faoi shaoirse do na milliúin de lucht tacaíochta féideartha.

Seachas mí-úsáid leanaí áirithe a bhaint as na cainéil chomhrá, tá a cibearchártaí imeartha go han-mhaith ag an nGluaiseacht. Éasca le foghlaim agus ar bheagán costais chruthaigh ceannródaíthe óga spás Naitsíoch tairiscint ró-mhór de shuímh Ghréasáin NS, náisiúnach, athbheithneora agus ceann craiceann. Anseo is é an spéir an teorainn go litriúil.

Tá “ach”, áfach. Bí cúramach gan a bheith meabhlú go hiomlán ag an charm cibear. Chun a ghlóir ar fad ní féidir é a chur in ionad an nithiúla, go minic i bhfad níos lú spreagúil, ach chomh minic agus gníomhaíochtaí i bhfad níos contúirtí ceart síos di i réaltacht streachailt earthy. Is furasta Ordú Nua fíoriúl a chruthú, ach níl i gceist leis sin i ndáiríre ach leagan mhaisiúil de na seanscéalta síoga, cur síos digiteach ar ár n-aislingí agus ár ndóchas. Ba chóir go spreagfadh sé tú, ba cheart go dtarraingeodh sé spéis agus leanúna. Ach tá sé fós ina mirage. Éilíonn an rud fíor fuil, allas, deora, íobairt agus obair chrua. Ní dhéanfaidh aon ní le haghaidh an nerd, i bhfocail eile. Agus do na laochra, na gladiators agus berserkers atá á lorg againn, níl aon ghearr-ghearradh éasca, gan aon ionadaí fíoriúla - ach réaltacht fuilteach.

Tugann sé sin go nádúrtha sinn chuig an ngnó níos nithiúla agus is baolaí maidir lenár láithreacht agus ár dtuairimí a léiriú don phobal. Leathchéad bliain de stair scríofa ag buaiteoirí an 2ú Cogadh Domhanda agus clúdach na meán ag ZOG's lackeys bhrú peann tar éis ríomhchlárú críochnúil don chuid is mó den daonra. Níl muid ceart ó thaobh na polaitíochta de ná na daoine maithe i súile an phobail. A mhálairt ar fad, breathnaítear orainn go ginearálta mar an cineál uilc is measa ó laethanta Count Dracula nach maireann. Ní ag gach duine, ar ndóigh, ach iad siúd a bhfuil combhbhrón rúnda acu coinníonn siad go maith i bhfolach iad ar eagla go gcaillfidís poist shóisialta, agus tá an chuid is mó dár lucht tacaíochta mar a thugtar orthu fós leisce ort a gcuid mothúchán NS a léiriú go poiblí go poiblí. Fágann sin na cúpla cróga. Is iomaí eipeasóid de ghrúpa beag bídeach de “Naitsithe” cróga ag troid le slua de scum Dearg. Tá ár gcroí ag cur fola ar son na gcróga seo, ach fós féin caithfidh mé a rá go raibh a n-íobairtí go neamhbhalbh i bhformhór na gcásanna nó go raibh siad frith-tháirgiúil fiú. (Is féidir liom é seo a rá go fírinneach, mar tá mé féin go pearsanta tar éis páirt a ghlacadh i roinnt cathanna míchothroma dá leithéid.) Ní bheidh grá ag an bpobal do “Naitsithe” ag an bpointe seo. Ansin ba chóir dóibh ar a laghad eagla air. Ní dea-chaidreamh poiblí é an bua a léiriú don phobal – is cuma cé chomh cróga atá déanta agat. Is breá le duine ar bith fear cailte na himeartha, tá eagla orm. Agus le bheith macánta, cé eile seachas masochist polaitiúil a mheallann bua fuilteach? I bhfad ó bheith gortaithe dár naimhde, cuireann na gníomhartha seo ar nós harakiri lena neart agus lena muinín.

Ba cheart taispeántais agus máirseálacha iontacha a dhéanamh le daonchumhachta atá ag teacht leis an bhfachtóir riosca. Ba cheart go mbeadh seans cothrom againn ar a laghad aon chath sráide a d'fhéadfadh tarlú a bhuachan. Anois, ní gá dúinn a bheith i dtromlach (is annamh a bhíonn muid ag an gcéim seo) ach ba cheart go mbeadh (agus go mór mór againn) toil ionsaitheach le buachan. Le blianta beaga anuas, leis an sreabhadh nua comhraiceoirí óga chuig ár nGluaiseacht, tá feabhas mór tagtha ar chúrsaí sa réimse seo. Fíric ar chóir náire a thabhairt do na críiceoirí bréige-intleachtúla ar chinn an chraiceann agus ar lucht tacaíochta Chomhrac na 18!

Le blianta beaga anuas bhí gníomhaíochtaí cruinnithe ár nGluaiseacht chun tosaigh go hiomlán ag ceolchoirmeacha WP. Tá sé seo idir mhaith agus olc. Tá sé dearfach go bhfuil cumhacht mhealltach iontach ag na ceolchoirmeacha agus freisin – go teoiriciúil ar a laghad – go nginfidh siad airgead mór dár gcúis. Ach is gníomhartha tionscnamh príobháideach den chineál corparáideach iad an iomarca ceolchoirmeacha. I bhfocail eile, téann an t-airgead a ghlactar ó na himeachtaí seo ó phócaí na náisiúnaithe go dtí pócaí na mbrabúsáilaithe. Ligeann go leor eagraíochtaí dó seo tarlú mar gheall ar a neamhbáltacht féin seónna den sórt sin a eagrú. Sna cásanna sin, ba chóir dóibh iarracht a dhéanamh a gcuid gníomhartha féin a ghríosú, agus go dtí go mbeidh siad féin in ann, ba cheart dóibh saghas cánach NS a éileamh ar na fir ghnó príobháideacha seo. Tar éis an tsaoil, faigheann na fir ceoil seo a dhéanann airgead a gcuid cistí ónár ndaoine agus an tsiamsaíocht ónár bannaí. Díreach mar a chaithfidh siad cúiteamh a thabhairt do na healaíontóirí, ba chóir dóibh sciar den bhrabús a chur ar fáil don ghluaiseacht NS áitiúil a sholáthraíonn an t-urrús, an lucht féachana agus na custaiméirí den chuid is mó ar aon nós. Ag an am céanna, ba cheart go mbeadh baint níos gníomhaí ag na Renfort polaitiúla leis na seónna iarbhir. Tá ceolchoirm gan teachtaireacht pholaitiúil thar líricí na réaltaí rac-cheoil neamhiomlán ar a fheabhas, agus cur amú ama ar a laghad. (Tá taithí agam ar “cheolchoirmeacha cuimhneacháin” mar a thugtar orthu, áit nár luadh fiú an mairtíreach atá i gceist!) Tá an bealach léirithe ag Blood & Honour i gCríoch Lochlann an bealach ina leith seo, ag nascadh an agitator polaitiúil fíochmhar le fuaim spreagúil cheoltóirí White Power.

Agus cuimhnigh, ní gá duit ceolchoirm a bheith agat chun daoine a mhealladh. Go deimhin, uaireanta is mian lenár gcomrádaithe go léir plé a dhéanamh ar an bpolaitíocht nó ar bhealach suaimhneach ómós do cheann dár laochra. Agus uaireanta níl **uaith** ach na Renfort polaitíochta amháin a mhealladh. Ní chiallaíonn sé seo go bhfuil na cruinnithe seo leadránach ar aon bhealach. D'fhéadfadh go mbeadh timpeallacht maorga ullmhaithe go cúramach in atmaisféar sollúnta, nó léiriú críochnúil polaitiúil le cainteoirí corraitheacha níos suntasaí agus níos dlúithe croí ná an taibheoir rac is gairmiúla agus is radacaí. Tá an dá rud feicthe agam go pearsanta agus ba mhaith liom tagairt ar leith a dhéanamh do mháirseáil Waffen SS i mBúdaipeist arna eagrú ag Hungaria Skins, ceiliúradh Adolf Hitler chomh maith le go leor de chruinnithe earcaíochta an NSF Sualainne móide máirseálacha legendary Rudolf Hess de DNSB agus Blood. & Tabhair onóir don Danmhairg.

Agus le do thoil, ná déan dearmad ar na dea-sóisialta ina mbuaileann ár ndaoine le chéile, a mhalartaíonn siad tuairimí, go dtabharfaidh siad buachaill nó cailín nó b'fhéidir gcomrádaithe aisteacha ón gcomharsanacht nó ón obair. Buaileann tú le chéile sa teach tábhairne, sa chaifé nó san alt beorach áitiúil – nó fiú i do theach; ól beagán, labhair go leor (ceart go leor, tá a fhios agam roinnt mhaith a aisiompú an t-ordú sin ...), éisteacht le ceol WP agus go ginearálta a bheith dea-am. Sin bolscaireacht freisin. Tá go leor daoine tarraingthe chuig an nGluaiseacht go simplí trí shaol sóisialta, comradship daingean agus cuspóir coiteann sa saol. Ar ndóigh, ní mór oideachas críochnúil agus gníomhaíochas níos tromchúisí a leanúint le himeachtaí bunúsacha den sórt sin, ach ná lig an píosa sóisialta ar shiúl. Tá sé ag teastáil – chun daoine a choinneáil linn agus chun biotáilí a choinneáil ard. Is í an Chomhaltacht ardán riachtanach na bhfórsaí réabhlóideacha go léir.

Tá plé déanta againn anois ar fhoirmeacha na bolscaireachta. Díreach chomh tábhachtach agus atá ábhar do bolscaireacht agus a treo. Cad iad na saincheisteanna ar chóir béim a chur orthu, cé acu le seachaint, conas do chás a chur i láthair agus cé dó.

Go hidéalach, ba chóir go mbeadh an daonra Bán ar fad mar sprioc agat. Tá sé seo amhlaidh, áfach, mar gheall ar acmhainní teoranta nach bhfuil praiticiúil ná indéanta. Mhínigh mé cheana conas ba chóir do na Sóisialaithe Náisiúnta díriú ar na daoine sin a bhfuil ár dtuairimí cheana féin acu a eagrú ach – ar chúis éigin – a roghnaigh gan iad féin a eagrú nó a d'éirigh as. Do na daoine seo tá cur i láthair gairmiúil dearfach níos tábhachtaí ná an topaic féin. Caithfidh siad a greideamh sna féidearthachtaí agus féidearthachtaí a bhaineann le rannpháirtíocht ghníomhach a athnuachan nó ar a laghad a neartú. Mar sin, ní gá na stionsail, na botúin litríthe agus na ramblings hysterical agus go minic gan bhunús na sean a athrú. Is tomhas maith é The Net ar an dul chun cinn agus ar an ngairmiúlacht atá bainte amach ag an nGluaiseacht inniu. Is amhlaidh atá formhór na n-irisí agus formhór na ndlíthdhioscaí.

Ar ndóigh, ba cheart go mbeadh bolscaireacht dírithe ar dhaoine eile seachas an NS a tháirgeadh go maith freisin. Ach anseo tá an t-ábhar díreach chomh tábhachtach leis an gcáilíocht. Anseo ní mór dúinn a choinneáil i gcuimhne cén cuspóir atá leis an mbolscaireacht shonrach. Ar mhaith linn baill nua a earcú, poiblíocht a lorg, comhbhrón nua a fháil nó vótaí a bhuachan? Bíonn níos mó ná beagán bolscaireachta i gceist le baill nua a shíniú. Is próiseas fada é sin, agus ba chóir go mbeadh sé ceart, ina bhfuil bolscaireacht chomh maith le hoideachas agus tógáil inspreagtha araon. Ach is é an chéad chéim ná na daoine a bhaint amach i ndáiríre, agus uaireanta is é poiblíocht na meán an ceann is éifeachtaí. Nílím ag rá gur dea-phoiblíocht é an phoiblíocht ar fad, ach tá ocras ar an bpreas páipéir a dhíol agus is díoltóir cinnte é an "nazism" (ar a laghad ina súile féin). D'fhéadfaí clúdach luachmhar nuachta a thabhairt do bheagán bolscaireachta láimhseála. Agus mé ar an eolas go hiomlán gur cluiche contúirteach é a rachaidh ar gcúl uaireanta, creidim fós gur féidir linn agus gur cheart dúinn leas a bhaint as "éifeacht suaite" ár radacachais pholaitiúil. Bhí an Ceannasaí George Lincoln Rockwell ó Pháirtí Naitsíoch Mheiriceá ina mháistir ar ealaín láimhsithe na bolscaireachta seo.

Cibé ar bith, ar ndóigh ní féidir leat a bheith ag brath ar phreas ZOG le bheith i do bhéalsá. Sa chás is fearr chruthaigh siad leas ginearálta agus ar phraghas na mór-naimhdeas. Ach is ar éigean go bhfaighidh siad siúd a bhaineann leis an gcatagóir dheireanach sin a mbealach chuig ár gcampa, ar aon nós. I gcás eagraíochta ar nós Blood & Honor ní ceist í faomhadh tuairim an phobail. Ba cheart go mbeadh tuairimí na sclábhaithe ZOG meánach nach mbaineann le hábhar do B&H. Ba chóir dó, óna nádúr féin, a bolscaireacht a dhíriú ar an óige i gcruth a bhfuil meas ag an aos óg orthu agus le teachtaireacht a bhuailteann corda i measc na faicsin is radacaí agus is míshásta in óige Bhán. D'fhéadfaí an rud céanna a rá maidir le gach eagraíocht Sóisialach Náisiúnta, cé go nádúrtha níor cheart a lucht éisteachta a bheith teoranta do lucht éisteachta na n-óg.

Níl i ndáiríre ach bolscaireacht an Aifrinn ach do na populists agus na náisiúnaithe a lorgaíonn ionadaíocht trí thoghcháin. Sna cásanna seo is iad ábhair nádúrtha na bolscaireachta na cinn a ndéanann na páirtithe príomhshrutha neamhaird orthu, amháil inimirce, saobhadh cultúir, NATO, an tAontas Eorpach srl. agus ceannasacht. Tá iarrachtaí den sórt sin, mar a luaigh mé go leor uaireanta, measartha fúile. Ach mura bhfágann dlíthe ZOG na talún aon rogha eile agat, ba chóir duit iarracht a dhéanamh cibé tionchar atá agat a úsáid chun teagmháil NS a thabhairt don teachtaireacht shimplithe eile.

Cibé duine a sheolann tú do bholscaireacht chuige, is é an riail ghinearálta gan teanga vulgar agus primitive a úsáid. (Cuirim as an áireamh saol an cheoil WP, áit a bhfuil na liricí daite ag instincts óige agus is léirithe ar mhothúcháin pholaitiúla seachas teachtaireachtaí polaitiúla.) Ní hamháin go dtugann crudeness go tapa tú i gcoimhlint le dlíthe cinsireachta ZOG i gcoinne "fuath ciníoch", sé freisin i bhformhór na gcásanna frith-tháirgiúil. Ní bhíonn fiú na primitives agus na haters dall ag súil le teachtaireacht cosúil lena n-aislingí is dorchá. Ní bhíonn ródháileog de dhíth orthu le cur ar siúl. Agus go hionraic, an iad sin na cineálacha daoine ar chóir dúinn díriú orthu? Níl mé ag rá nach bhfuil gá le daoine mar sin nó nach dteastaíonn ar chor ar bith. Bíonn amanna ann nuair a chaithfidh gach intleachtúlacht agus rún deas céim ar leataobh le haghaidh cumhacht na brute. Agus an ndéantar dáiríreacht pholaitiúil a mheas de réir a mionchoigeartaithe? **Ach**, go ginearálta níl aon ghá ná úsáid le haghaidh vulgarisms. Ní hé sin le rá nár cheart don bholscaireacht a bheith radacach choíche. Ar ndóigh ba chóir. Ach ní hionann an radacachas agus cnuasach focal maslach agus maslaí. Díreach mar a bhíonn ionsaithe fisiceacha neamh-spreagtha ar inimircigh frith-tháirgiúil agus go gcuirtear faoi ghlas thú gan aon chúiseanna maithe, níl i gceist le tuisce an ghráin ach comharthaí diúltacha. Is í an inimirce an fhadhb agus is iad polaiteoirí fealltacha an réimis ZOG leatromach agus eachtrannach is cúis leis.

Déan an feiniméan a cháineadh agus díriú do chuid feirge in aghaidh na bpolaiteoirí. Is iad do namhaid iad, is naimhde iad do thír agus do chine. Déan iad mar namhaid do chomh- dtíre freisin!

Is iad na Giúdaigh an t-ábhar is fearr lenár litríocht ó rugadh an Sóisialachas Náisiúnta. Tá fíorthábhacht pholaitiúil ag baint le “ceist na nGiúdach” agus tá feachtas ar an mbaol Zionist riachtanach do gach réabhlóidí náisiúnta.

Is beag luach bolscaireachta an ábhair seo, áfach. Tá daoine i gcoitinne coinníollaithe agus ríomhchláraithe chun comhbhá a mhothú do na Giúdaigh trí shaobhadh ollmhór ar fhórais stairiúla agus cos ar bolg ar réaltachtaí polaitiúla. Nuair is gá na “Daoine Roghnaithe” a lua inár mbolscaireacht, ba cheart cur síos a dhéanamh orthu mar Zionists seachas mar “Ghiúdaigh”. Is téarma níos inghlactha é seo agus cur síos polaitiúil níos fearr. Mar sin cuireann tú an bhéim ar pholaitíocht seachas ar chine agus is féidir leat cúisimh an “chiníochais” a chur i gcoinne na gcósmopolitan féin fiú. Cuimhnigh – agus cinntigh nach ndéanann daoine eile dearmad ach an oiread – go bhfuil na Náisiúin Aontaithe (ó tháinig aisling Zionach i gcrích) i ndáiríre tar éis an Zionism a bhrandáil mar chiníochas, agus gurb é an idé-eolaíocht trína dtugann stát “Israel” údar lena áitiú. de thalamh Arabach agus díbirt, cos ar bolg agus géarleanúint ar na Palaistínigh Semitic.

Is féidir cur síos a dhéanamh go hiorálach agus go ciniciúil ar an mbolgán mar na codanna is tarraingtí de do idé-eolaíocht. Coinnigh i gcuimhne, cé go bhfuil sé ina bhealach chun agus deireadh, beidh sé sabotage do chuspóir mura bhfuil sé macánta agus fíor. Bíonn spotsoilse dian ZOG orainn i gcónaí, mar sin ná bí gafa le bréaga agus le himeaghlú amaideach. Níor chóir duit ligean ach an oiread le sult saor na deise tú a choinneáil ó fhírinní míchompordacha a insint ná do chreidimh radacacha a thabhairt suas. Just a bhuaile an ingne agus casúr ar shiúl. Cloisfidh daoine thú agus iontas orthu cad atá á thógáil agat. Sa deireadh, is é do shampla neamhleithleach agus idéalach féin an cineál bolscaireachta is fearr!

Caibidil 4: FORÉIGEAN AGUS TEALLACHT

Caibidil íogair ach nach bhfuil chomh riachtanach agus ceannasach mar a chreideann ár naimhde (nó ar a laghad beidh tuairim ghinearálta a chreidiúint). Mar sin féin, níor cheart go ndéanfaí aon ábhar a phlé, agus ag cur san áireamh a thromchúisí is atá na hiarmhairtí, féachfaidh mé go cúramach gan aon mhíthuiscint a chruthú – ó chara ná ó namhaid.

Ar scoil múinte dúinn nach n-úsáideann ach na daoine sin gan argóintí foréigean, ach an rang a fhágáil le seans maith go mbeidh tú féin páirteach i troid fuilteach in aghaidh easaontais óige áirithe. I bhfocail eile: tá teoiric rud amháin, réaltacht rud eile.

D'fhéadfadh cuma ciniciúil a bheith air seo agus is cinnte nach bhfuil sé “ceart go polaitiúil” ach tá an oiread céimeanna foréigin ann agus atá cúiseanna leis. Is é foréigean instinctach na féinchosanta an ceann is inghlactha go nádúrtha ag an tsochaí i gcoitinne. D'fhéadfadh foréigean spóirt na maistíní a bheith níos tarraingtí – ina n-aonar nó i ngrúpaí eagraithe. Tá an rud céanna amhlaidh maidir le foréigean sráide ó am go chéile ar chinn chraicne (a d'fhéadfadh a bheith fíor-fhéinmharthanach sna cogaí gang leanúnacha idir anarchists agus inimircigh ar thaobh amháin agus craicne tírghrá ar an taobh eile). Agus tá traidisiún fada foréigean i ngach cruth agus foirm ag rothair na gclubanna MC. Is furasta na daoine seo a mhaíomh agus a dhaoradh mar “thugaí mí-intinne” agus “brúití coiriúla”. Níl sé chomh héasca ach i bhfad níos cuiditheacha an fuinneamh ionsaitheach seo a dhíriú ar úsáid pholaitiúil. Nuair a bhíonn an “tírghráthóir cuí” ar mian leis léiriú a dhéanamh ag tabhairt aghaidh ar an slua folach dearg táim cinnte gur mhian leis nó léi go mbeadh níos mó “thugs” agus “brutes” thart inár gcampa féin. Cé eile ba cheart a bheith i gcolúin ár bhfórsaí slándála?

Tá cineál eile foréigin ann freisin a nglactar leis go ginearálta i dtíortha Eorpacha áirithe ar a laghad, is é sin ollléiriú ionsaitheach. Más féidir le feirmeoirí na Fraince troid go láidir ar ais i gcoinne díolachán stáit agus brúidiúlacht na bpóilíní, níor cheart go mbeadh aon rud mícheart go morálta maidir le forneart a úsáid chun do mhuintir agus do thíra a chosaint. Agus má tá ciall ar bith le foréigean ar bith, caithfidh sé a bheith níos láidre ná sin an fhreasúra. Is loighic ion é seo ach is cosúil go gcuirtear béim leanúnach air fós. Rachaidh leathbhearta leis ce ort a chur chun cinn, díreach mar a chuirfidh sé d'eagraíocht faoi bhrú do naimhde polaitiúla.

Bíonn dearg ag brath ar fhoréigean. Ní toisc nach gcreideann siad ina reitric dúr féin ach toisc go bhfuil foréigean níos éifeachtaí mar gheall ar a mbuntáiste uimhriúil. Agus ar ndóigh, toisc gur annamh a bhuaileann tú “Naitsíoch” ar an chloigeann tú i dtíoblóid leis an dlí agus níos minice ná a mhalairt a dhéanann tú laoch an phreasa. Cá fhad a ligfidh muid orainn féin a bheith náirithe agus magadh ó na thugs Anarchist seo ag déanamh obair shalach na gCapitleach, na gCumannach agus na Zionists?

Is do bhrionglóidí amaideacha agus d'fhillí géiniteacha an pacifism. Tá foréigean mar fhéinchosaint nádúrtha agus gan amhras. Ach ansin arís, deirtear gurb é ionsaí an cineál cosanta is fearr. Mar sin, cá bhfuil sé sin mar thoradh orainn? Ní shéanfadh éinne go raibh na náisiúnaithe agus na Whites cine-chomhfhiosach (chomh maith le rás iomlán Aryan ar an ábhar sin) ar an gcosaint ar feadh na mblianta sin ó thug Adolf Hitler a shaol ar son ár gcine i buncair i mBeirlín. Nach bhfuil sé ard-am troid ar ais?

Is cinnte gur argóint mholtach é seo, nach ea? D'fhéadfaí é a léirmhíniú go héasca mar tá sé in am greim a fháil ar na gunnaí sin agus tosú ag lámhach ar ais. Bhuel, ní hé an t-am é! Tá i bhfad an iomarca comrádaithe cróga tógtha as cúrsaíocht ag ZOG mar gheall ar imirt le gunnaí agus grenades. Agus úsáidim an focal sin d'aon ghnó, mar i 88% de na cásanna nílimid ag caint ar dhaoine a úsáideann airm, ach go bhfuil siad á mbailiú – i bhfolach (ach is léir nach bhfuil sé maith go leor!) nó ag stríocadh leo, ag mealladh gníomhairí ZOG cosúil le cuileoga chuig an smorgasbord. I bhformhór na gcásanna eile, ba í frustrachas ionsaitheach an fachtóir a dhaint seachas planáil chúramach réabhlóideach. Is iad na heisceachtaí ar ndóigh **An tOrdú** agus roinnt stailceanna foréigneacha eile atá níos eagraithe agus dea-phleanáilte i gcoinne réimeas ZOG. Maidir le heagraíochtaí a úsáideann foréigean go hoscailte ina n-oibríochtaí, is dóigh liom go bhfuil **Comhrac 18** ní amháin ar an gceann is cáiliúla ach freisin ar cheann den líon fíorbheagán atá ann faoi láthair. Agus níl fiú C18 – faoi láthair ar a laghad – an-ghníomhach ar an bhfronta feidhme.

Dá mhéad eagraíochtaí agus daoine aonair atá ann a Labhraíonn faoi fhoréigean réabhlóideach. Tá an chuid is mó acu ó chroí, ach níl aon dabht ach go bhfuil gríosaithe namhaid agus grúpaí bréagacha ina measc, ag iarraidh tírghrá ionraic a mhealladh isteach i gcásanna midhleathacha agus ansin iad a chur isteach. Samplaí de seo ná legion.

Agus ar an drochuair, ní ráthaíocht í an fhírinneacht maidir le faisnéis, gníomhaíocht iarbhrí nó rathúlacht. Iad siúd a roghnaíonn an bóthar contúirteach d'fhriotaíocht armtha gníomhach seachas teoiriciúil, níor cheart dóibh smaoineamh ach faoi dhó roimh dul i mbun gníomhaíochtaí contúirteacha faoin talamh. Ba cheart don chill faoi thalamh a cuid oibríochtaí a phleanáil go cúramach freisin agus aon teagmháil leo siúd atá ag gabháil don chuid dhlíthiúil den streachailt a sheachaint - ar mhaithe lena slándáil féin ach freisin gan an gnáthobair pholaitiúil a chur i gcontúirt tríd na heagraíochtaí sin a nascadh le foréigean treascrach agus cad a d'fhéadfadh a bheith ann. a lipéadú mar sceimhlitheoireacht.

Maidir le gluaiseachtaí seanbhunaithe NS agus páirtithe tírghrá, is léir nach féidir leo a bheith rannpháirteach, a thionscnamh nó fiú tacú go gníomhach le gníomhartha sceimhlitheoireachta polaitiúla. Ar an taobh eile de, rinne na hionsaithe tuamhéalacha ó ghrúpaí “measartha” áirithe (cuid acu ag tabhairt “B&H” orthu féin go brónach) ag cáineadh gníomhartha fórsa díreach ar son a mionsábháilteachta ní hamháin náire na nGardaí ach scoilt i bhfad níos measa an Ghluaiseacht ina iomláine.

Ag an gcéim seo, tá sé riachtanach go mbeadh radharc soiléir againn ar an staid ina bhfuil Sóisialaithe Náisiúnta agus gach tírghrá Bán. Mar sin ní mór dúinn roinnt ceisteanna tábhachtacha a chur orainn féin. Cad is sceimhlitheoireacht ann? An “buamadóir as a mheabhair” amháin é nó na grúpaí idirghuí gunna-toting? Cé hiad na sceimhlitheoirí is mó? Iad siúd a dhéanann iarracht d’aon ghnó ár gcearta sibhialta a neodrú, ár saoirse pholaitiúil a íoslaghdú, magadh a dhéanamh ar ár n-oidhreacht stairiúil, ár gcultúr náisiúnta a shaoibhadh, ár ndaoine a mhaslú agus ár gcine a dhíbirt sa deireadh? Nó iad siúd – a bhraitheann nach bhfuil aon rogha eile acu – a úsáideann foréigean chun troid ar ais?

Tá na meáin chumarsáide agus na hinstiúidí clé eile go tapa chun aon fhriotaíocht armtha a thagann óna taobh féin a ghlóiriú. Tá na Coirdínigh faoi chois agus dá bhrí sin tá an ceart acu dul i mbun gníomhartha sceimhlitheoireachta ní hamháin sa Tuirc, ach ar fud na hEorpa freisin. Mar an gcéanna Albánaigh Mhoslamacha na Cosaive agus na Seisnia. Agus go nádúrtha, aon bhanna de Reds Indiach i Meiriceá Laidineach. (An IRA fad is a sháraíonn an sóisialachas an náisiúnachas, agus na Palaistínigh chomh fada agus nach bagairt thromchúiseach iad d'Iosrael). sceitimíní aoibhne. Déanta na fírinne, ar fud an domhain Thiar tá grúpaí Cumannach agus Anarchist ar an imeall gealtacha ag seanmóireacht ar scrios foréigineach an chórais Chaipitleachais. Fágtar faoi shíocháin iad agus déantar géarleanúint, ionchúiseamh agus cosc ar aon ghrúpa náisiúnach, fiú amháin agus a chuireann in iúl d'fhórsa a úsáid. Is é an chúis follasaí, ní hamháin nach bhfuil na cléibh loony seo ina mbagairt dáiríre ar ZOG, ach gur lucht polaitiúchta ZOG féin iad i ndáiríre a bhfuil cead acu rith faoi uiríse a dhéanamh chun an fíorfhriotaíocht in aghaidh na Marxists, Chaipitlithe agus Zionists a scriosadh go fisiciúil, is é sin an freasúra Náisiúnach.

Léiríonn sampla ón tSualainn cad go díreach atá i gceist agam: Cé gur tharla caingean cúirte Seansailéir “Cheartais” i gcoinne tríúr réabhlóidí náisiúnta B&H i Helsingborg chun ceol White Pride a scaipeadh, chuir coirloscadh Dearga as stiúideo an bhanna rac-cheoil náisiúnach Ultima Thule i Nyköping. . Cé go ndéanann lámh dheas ZOG iarracht na dlúthdhioscaí carraige tírghrá a choigistiú (agus ar deireadh a dhó), dón a lámh chlé foinse an CD láithreach! Cad a tharla do shaoirse na healaíne? Cén chaoi a bhfuil na hypocrites seo ag caoineadh faoi dhó **siombalach** an 3ú Reich ar an litríocht shaobhtha agus threáiteach agus go gceadaíonn na samhail-Dhaonlathaigh seo go gníomhach nó go héighníomhach brú na saoirse cultúrtha faoina riail féin? Cén cineál comharthaí a sheolann lucht déanta ZOG amach trí ghníomhartha dá leithéid? Is gríosú glan chun frithsceimhlitheoireacht é.

Mura leor sin, cad faoi seo: An mallacht sin ar aontacht na hEorpa, an “Ghiúdach Giúdach” de bhaincétrí agus maorlathaigh, cosmopolitans agus fealltóirí, i mbun feachtais hysterical i gcoinne na hOstaire chun a ceart daonlathach chun vótáil i rialtas na Breataine Bige a fheidhmiú. a rogha féin (geall liom go bhfuil aiféala ar ZOG nach bhfuil Ostmark ina chuid dá chúige Gearmánach Bundes anois!), agus ag an am céanna glacadh le haon Chumannach, pro-Chumannach nó iar-Chumannach i rialtais Eorpacha eile agus gnó moncaí il-billiún á dhéanamh acu. leis an deachtóireacht Cumannach is mó riamh, is é sin Red China.

Mar a dúirt mé, tá sé tempted a suirí le smaointe faoi fhriotaíocht armtha, gníomhartha sceimhle sabotage agus scrios foréigineach cuing ZOG. Agus níl aon duine ach iad féin chun an milleán a chur ar rialóirí leatromach na linne seo a bhíonn ag gabháil do chéimeanna éagsúla de sceimhle stát-cheadaithe as rachtanna na frithsceimhlitheoireachta “Naitsíoch” mar a thugtar orthu. Is orthusan a shochtann cearta daoine eile agus a chuireann saol na ndaoine sin i mbaol amháin atá an fhreagracht mhorálta. Bíodh sé sin criostail soiléir.

Mar sin féin, an bhfuil sé ciallmhar an cúpla rogha a thugann an daonlathas mar a thugtar air a fhágáil go hiomlán dúinn? Go pearsanta, sílim gur cheart dúinn iarracht a dhéanamh oibriú laistigh den chóras - laistigh de chúis. Tá prionsabail agus smaointe a ndéanaimid ionadaíocht orthu nach féidir a chur i gcontúirt, is cuma cad a éilíonn an réimeas orainn. Agus uaireanta ní féidir gníomhartha foréigin, gníomhartha cosanta nó díoltais de réir mar is gá a sheachaint. Ach ba cheart dúinn i mo thuairim iarracht a dhéanamh leas a bhaint as na féidearthachtaí sin a thugann dlíthe an lae inniu dúinn.

Tá tuairim eile ag cuid acu. Caithfear é seo a urramú seachas a dhaoradh. Níl oideas ráthaithe ag éinne don bhua. Os a choinne sin, d'fhéadfadh an reibiliúnach cuntas teiste na gluaiseachta NS/Náisiúnta i ndiaidh an chogaidh a thaispeánann teipeanna gan teorainn. Ach tá freagracht mhór orthu siúd a roghnaíonn a saol féin agus saol a gcomrádaithe i lámha agus b'fhéidir fiú lucht coimhdeachta neamhchiontach a chur i mbaol nár cheart dóibh a ghlacadh go héadrom.

Gan oiliúint mheabhrach agus aclaíocht choirp ní mhairfidh na daoine seo ar feadh na sabóide, agus cé gur féidir a n-ard-laoch agus a dtionscnamh a mheas, ní féidir leis an meas seo cúiteamh a dhéanamh ar chailliúint gcomrádaithe cróga trí incarnation nó leachtú ar iarrachtaí a bhí ar neamhni.

Lámhleabhar don obair pholaitiúil go príomha atá sa leabhar seo, scríofa ag agus do lucht tacaíochta Blood & Honor. Ní lámhleabhar allamuigh é le haghaidh cogaíochta eadarnaíoch. Tá an dara ceann inrochtana go héasca ón gcuid is mó de na héadaigh marthanais. Réimsíonn leabhair ar an ábhar sin ó lámhleabhair Arm na SA go leabhair chócaireachta Anarchist. Dá bhrí sin níl sé i gceist agam mionsonrú a dhéanamh ar oibríochtaí cogaidh. Déarfaidh mé go bhfuil, fiú ar an ábhar seo, roinnt scoileanna iompair. Tá daoine agat a chreideann i straitéis réasúnta nua **Leaderless Resistance**, rud a chiallaíonn cealla beaga de ghrúpa beag bídeach de réabhlóidithe náisiúnta (lena n-áirítear fear-oibríochtaí amháin) ag gníomhú go neamhspleách agus buailte ag an gcóras ZOG trí **ghníomhartha díreach** foréigin agus / nó sabotage.

Ba é Louis Beam, maoirseoir clúiteach Meiriceánach NS a chum an frása, a chuireann síos air ar an mbealach seo a leanas: “ *Os a choinne sin, is é an rud LAST a theastaíonn ó snoops na Cónaidhme, dá mbeadh aon rogha acu san ábhar, ná míle ceall beag phantom dífriúil ina choinne. leo. Tá sé éasca a fheiceáil cén fáth. Is tromluí faisnéise é a leithéid de chás do rún rialtais eolas a bheith acu ar gach is féidir leo faoi na daoine atá ina gcoinne. Níl ag teastáil ó na Feidearáilaithe, atá in ann neart ollmhór uimhreacha, daonchumhachta, acmhainní, bailiú faisnéise, agus cumas a bhailiú ag aon am ar leith, ach pointe fócasach chun a bhfearg a threorú (ie Waco). Is féidir scríos an iomláin a bheith mar thoradh ar threá amháin ar eagraíocht stíl pírimid. De bharr an méid, ní thugann Leaderless Resistance aon deis amháin do na Feidearáilaithe cuid shuntasach den Fhrithsheasmhacht a scríos.*”

Réabhlóideach náisiúnta Meiriceánach cáiliúil eile, ár gcomrádaí John Metzger ó WAR a dúirt mar seo: “*Leaderless Resistance teideal mhaisiúil do lucht leanúna féin-tosaithe a bhfuil glactha ag idé-eolaíocht de marthanais ciníoch agus pearsanta agus a ullmhú chun é a dhéanamh ar aon bhealach, theastaigh an cuspoir. Is cur amú ama agus airgid iad eagraíochtaí sofaisticiúla le linn na tréimhse seo. Tá cumhacht mhór ag an gciill aonair nó ag an gciill bheag ina lámha. An bhfuil cruinnithe gan deireadh ag teastáil ón nGiúdach lena rá leis gurb iad na Naitsithe an namhaid? An bhfuil cárta ballraíochta ag teastáil ón mac tíre chun na fianna a chasadh? An raibh éide ag an Unibomber nó ar thóin bratach? Ní hé Leaderless Resistance an táirge deiridh ach is é an ceann is fearr é le linn na céime seo den streachailt. Téann daoine isteach i ngrúpaí ballraíochta chun láidreachta an ghrúpa a chur in iúl dóibh féin. Deirim, mura bhfuil tú láidir, níl aon ghrúpa ann a fhéadann tú a dhéanamh.*”

Feiceann daoine eile nach bhfuil anseo ach spreagthaí caosacha agus mí-éifeachtacha i gcoinne an mheaisín cumhachta ZOG ollmhór. Is fearr leo oibríochtaí arm-cosúil leis an stíl eadarnaíoch clasaiceach le comhordaitheoir lárnach agus ceannaireacht docht ar an "sean" scoil. (Le haghaidh critice suimiúil agus spreagúil ar Leaderless Resistance, féach iris *Resistance* , Winter 2000.)

Tá sé seo pléite agam féin in alt san iris *Blood & Honor Scandinavia* uimh. 3 agus tháinig sé ar an tátal go bhfuil buntáistí agus míbhuntáistí ag an dá thaobh den argóint (iontas, iontas). Dhealródh sé go bhfuil an stíl LE is fearr a oireann do thír de Stáit Aontaithe Mheiriceá méid agus dearcadh. Tá traidisiún fada agus domhain-fhréamhaithe ag Meiriceá maidir le gníomh forairdeall ar éigean atá ann sna tíortha Eorpacha. Go háirithe tá na cumainn Nordacha i bhfad níos lú agus mar sin tá sé níos deacra oibriú iontu mar fhórsa stailce gan ainm. Ní chiallaíonn sé seo nach ndearnadh aon iarracht an tsochaí a mhilleadh trí ghníomhaíocht aonair sna tíortha Lochlannacha. Chuir na Dearga tús leis i dtús na haoise seo agus chuaigh siad i mbun an traidisiúin arís (cé go raibh sé i bhfad ní ba ghile) sna seascaidí agus sna seachtóidí. San Iorua tá iarrachtaí measartha fuilteacha déanta ag mac tíre aonair an NS sna seachtóidí agus sna hochtóidí, agus sa tSualainn tá roinnt gníomhartha sceimhlitheoireachta déanta ag comrádaithe réabhlóideacha náisiúnta na Sualainne a chríochnaigh sa deireadh san eagraíocht phríosúin Aryan Brotherhood de réir theoricí Leaderless Resistance. Ansin bhí cás cáiliúil an Laser Man mar a thugtar air sa tSualainn, a lámhaigh líne fhada inimirceach, ag marú duine acu. Agus b'fhéidir gur gníomh deiridh de Leaderless Resistance é dúnmharú an phríomh-aire Marxach Olof Palme sa tSualainn.

Ach seachas an dúnmharú Palme, a thugann le tuiscint go bhfuil eagraíocht chumhachtach taobh thiar den fhoirceannadh, tá gach duine gafa - bídís ina ngníomhaithe Dearga, Gorma nó Donn. Tá an baol ann freisin go gcuirfeadh ceannairí náisiúnach an smaoineamh chun cinn chun freagracht, nó níos measa fós, a sheachaint “salach” a chur ar a lámha féin. Agus is fíor gur thit VAM na Sualainne (White Aryan Resistance) ar deireadh mar gheall ar a easpa eagraíochta agus a chlaonadh i dtreo frithsheasmhachta gan cheannaire. Bhí a gcuid gníomhaíochtaí spontáineach agus mí-ullmhaithe - go rómhinic is toradh iad ar “inspiráid” nóiméad seachas ar straitéis chúramach cogaíochta aonair.

Mar sin, cad é an freagra? Tá sé - mar is mó sa saol - níl ná ní hea. I roinnt tíortha tá Leaderless Resistance inmholta go mór. I gcásanna eile, cosúil leis an nGearmáin, tá sé tar éis éirí thar a bheith tábhachtach don Sóisialach Náisiúnta atá díchrúa, trí bharrachas deachtóireachta ZOG. (Tá Rote Armee Fraktion ag casadh Braune Armee Fraktion díreach os comhair na n-oifigeach STASI frustrachais!) I gCríoch Lochlann - go háirithe sa tSualainn agus sa Danmhairg - tá gluaiseachtaí dea-eagraithe NS ann anois a bhfuil an scór ar eolas acu. Tá siad sásta oibriú go dleathach má ligean “daonlathas” iad. Ach tá siad sásta freisin a *modus operandi* a athrú más gá sin. Ciallaíonn aontacht neart, agus méadaíonn gluaiseacht dea-eagraithe daoine aonair láidre an láidreachta sin faoi líon na mball.

Ar an láimh eile, is fearr a oibríonn comrádaithe áirithe ina n-aonar, agus tá a ngníomhartha chomh mór sin go bhfuil anaithnideacht iomlán de dhíth agus ní féidir le haon eagraíocht freagracht a ghlacadh gan a stádas dlíthiúil a fhágáil go deo. An bhliain seo caite thuairiscigh an *Washington Post* gurb iad na loners gan ainm a thaispeánann ag cruinnithe ach nach bhfuil mar chomhaltaí, éisteacht ach nach n-éisteann siad iad féin - agus ansin dul faoina ngnó treascracha agus foréigneach féin, an bhagairt is mó don tsochaí de réir FBI. Ní mór meas a bheith ar na mac tíre aonair bána seo agus iad a fhágáil leo féin chun na naimhde is measa dár gcine a chasadh. Níl siad ag súil le tacaíocht ná cúnamh ar bith ach tá aitheantas agus tuiscint tuillte acu.

Cibé bealach a roghnaíonn **tú** ar deireadh thiar ní bheidh sé suas le duine ar bith ach tú féin. Mar sin féin, cibé an n-oibríonn tú in eagraíocht ghualainn-le-ghualainn le do chomrádaithe NS, nó má ghlacann tú bóthar dorcha uaigneach na frithsceimhlitheoireachta aonair, ba cheart duit d'fhuinneamh go léir, do chroí agus d'inchinn go léir a chur i do ghníomhartha!

Caibidil 5: AN GNÍOMHACHTACH

Tá do shaol mar ghníomhaí náisiúnta beagán cosúil leis an turas thart ar na cluichí cláir sin roimhe seo. Agus tú ag léim ó chearnóg amháin go dtí an chéad cheann eile is minic a bhíonn ort cárta a phiocadh a thugann ar ais go dtí an pointe tosaigh tú, a chuireann airgead ort, a insíonn duit fanacht amach, a chuireann i bpríosún thú, nó – ar an taobh dearfach – a thugann. seans eile agat na díse a chaitheamh, ligeann sé duit léim chun tosaigh nó luach saothair a thabhairt duit ar bhealach éigin eile. Is turas é a lán contúirtí agus luach saothair níos lú a thugann tú go dtí an stáisiún deiridh ar deireadh – mar bhuaitéoir nó, nuair a ghlacann go leor imreoirí páirt, is dóichí go gcaillfidh tú. Is é an sult sa chluiche, ach tá a bhuachan fós an cuspóir iomlán na gníomhaíochta.

Anois, leis an fhírinne a insint duit, i gcluiche na beatha bíonn na luach saothair níos lú agus i bhfad níos mó óna chéile ná na contúirtí agus na tacaí. Ní hamháin go mbeadh sé bréagach ligean a mhalairt ach ní bheadh aon phointe ag baint leis. Níl gá againn le himreoirí nach féidir leo dul i mbaol agus glacadh leis na hionchais. Tá an seans a bhuailigh i bhfad níos lú, freisin. Ar an láimh eile, ní mór an rud é an cluiche boird a chailliúint, agus ní lú ná sin an méid a chailltear sa streachailt ar son cumhachta ná tubaiste nach dtagann aon duine sa dara háit, agus nach gcaillfidh fiú an buaitéoir mar a thugtar air sa deireadh. Níl sa saol ar domhan gan éifeacht shibhialtach, fhiontraíoch agus chobhsaithe fhear Aryan ach tubaiste iomlán.

Gheobhaidh tú constaici de gach cineál nuair a bhíonn baint agat le polaitíocht chiníoch na mBán. Agus is é Reds ná ZOG an bhagairt is mó do “chúramóir” polaitiúil an gníomhaí nua. Tá na neodraitheoirí is éifeachtaí le fáil laistigh dá chríoch féin: tuismitheoir, bean chéile/fear céile, buachaill/cailín, múinteoirí, boss, lucht oibre agus mar sin de. Caitheadh rud amháin a bheith soiléir do dhuine ar bith atá ag iarraidh páirt a ghlacadh inár streachailt. Ní bheidh tú beo go deo arís ar shaol iomlán “gnáth”, agus dá mhéad a rachaidh tú i ngleic lenár gcúis, is ea is lú an gnáthshaol a gheobhaidh sé. Ní hé sin le rá go n-iompóidh do shaol “neamhghnácha”. Níl le déanamh agat ach slán a fhágáil le go leor de na gnáthfheidearthachtaí cúramóra, na trí “chairde” déag sin, an buachaill nó an cailín sin a bhfuil grá acu b’fhéidir níos mó duit as a bhfuil uaidh nó uaithe ná cé tú féin i ndáiríre, agus de ar ndóigh an measúlacht atá ag teastáil ó do thuismitheoirí nó do chéile agus do mhúinteoirí a ullmhaíonn tú di. Ní féidir leat a bheith ag súil le saol sábháilte de réir bhrí bhuirgéis an fhocail. Ach beidh tú beo ar an saol atá ann cheana féin agus níos tábhachtaí fós: saol lánbhrí!

Is fíric brónach é, agus go háirithe deacair dúinne a chreideann i luachanna shaol an teaghlaigh agus a fheiceann an príomhthábhacht a bhaineann le hord agus smacht, ach níl le déanamh agat ach neamhaird a dhéanamh ar aon chomhairle dea-chiallmhar ó do chuid dlúth maidir le rannpháirtíocht náisiúnach a sheachaint. Mura ndéanann tú, is leomh liom a rá nach raibh do spreagadh riamh chomh láidir agus nach dtógfá brú na streachailte amach romhainn, ar aon nós. Bíonn go leor tuismitheoirí ag bagairt ar gach cineál díoltais agus i gcásanna áirithe fiú diúltú iomlán. Den chuid is mó eascraíonn sé seo as a bhfíorchúram duit agus ní bheidh ann ach bagairtí éadóchasacha. Sna cásanna beaga sin nuair a bhíonn briseadh iomlán ann i ndáiríre creidim gurb é imní an teaghlaigh fúthu féin mar shaoránaigh chearta seachas imní faoina mac nó a n-iníon mí-rianta agus ainrianta is cúis leis. Maidir le buachaillí agus leannán cailín agus fir chéile agus mná céile, ba chóir go mbeadh grá acu duit mar cé tú féin, ní cad thú. Comhairle mhaith: dáta agus pós duine a roinneann do thuairimí. Bíonn caidreamh deacair go leor uaireanta gan na conspóidí polaitiúla. Ó thaithí tá a fhios ag seanóirí ár ngluaiseachta go gcríochnaíonn an pósadh measctha polaitiúil den chuid is mó le tragóid agus brón - tar éis blianta de chomhréiteach díobhálach ón dá thaobh.

Nuair a bhaineann sé lenár naimhde polaitiúla, níl fíor-argóintí acu inár gcoinne. Ar ndóigh féadfaidh siad dul ansin chuig foréigean fisiciúil, ach den chuid is mó is leor mothú eagla a shuiteáil ina gcomhghleacaithe. Go leor gcomrádaithe a tháinig slán ón mbrú óna ngaolta, íslíonn an eagla pairilis seo nuair a fhoilsíonn an preas a n-ainmneacha agus – a Dhia, ná bac – pictiúir a bhaineann le teaghrán gan teorainn na meán de nochtadh “Naitsíoch”. Nach cuma? Cad is féidir a tharlóidh? Bhuel, i gcásanna áirithe, tá a saol dubailte tagtha chun críche agus tá a ruin tugtha chun oscailte. Téann an bhallraíocht ceardchumainn, tá imithe an lucht aitheantais superficial, roinnt idiots a thabhairt duit an tsúil olc. Arís deirim: mar sin cad é? Ceart go leor, tá an baol ann go gcaillfidh tú do phost. Ach ná siúil uaidh; troid ar ais agus dlíodóir maith a fháil duit seic cúitimh saille. Tá roinnt cearta agat fós, agus cé go bhfuil rialacha ZOG ann, caitheadh sé cloí go fóill le dlíthe a bhfuil a mbunús i smaointe ceartas Aryan. Bí cróga agus gníomhaigh mar an Fear Bán sin a ndeir tú gur ionann tú! Ná bí ag sracaireacht go deo agus ná lig dóibh snáithe a chur ar do chearta gan troid. I gcoitinne bíonn meas ag daoine ar chrógacht agus bíonn meas acu ar fhear na bprionsabal. Díreach mar atá eagla ar ár naimhde tréithe den sórt sin. Is cuma cad é do thuairimí polaitiúla, gheobhaidh tú amach gur de réir d’iompraíochta pearsanta is mó a thugann breithiúnas ort san fhadtréimhse. Trí macántacht agus onóir, cuibheas agus fearúlacht sáróidh tú an chuid is mó de na héifeachtaí diúltacha a bhaineann le haon nochtadh do na meáin.

Sa tSualainn bhain meáin aontaithe ZOG úsáid as modhanna neamhghnácha, ina bhfocail, “stop a chur le taoide an fhoréigin Faisisteach ag ardú”. Bhí nochtadh na 62 náisiúnach mór le rá sa tSualainn ag na ceithre nuachtán is mó ceaptha chun an Sóisialachas Náisiúnta a bhrú chun cinn sa tír sin. Os a choinne sin, d'fheidhmigh sé mar phróiseas glantacháin sláintiúil, ag scagadh na lag agus na n-óglaigh, ag fágáil na líne crua do bhriste nár thug ach cailliúint aon “urraim” nó post dóibh níos mó spreagtha agus ama chun dul i ngleic leis an streachailt pholaitiúil. Cé go gcreidim gurb é príomhchuspóir an fheachtais meán seo airgead a dhéanamh as fiosracht an phobail, pé fíor-dhóchas a bhí ag mól na meán chun “frith-fhaisistíocht” a chomhlíonadh, bhí siad brúite ag toradh iarbhir an dosaen nó mar sin d'alt de hysteria eachtrannach. . Go deimhin, ba cheart go mbeadh taithí ag gach tír ar an méid a tharla ar leathanaigh pháipéir ZOG na Sualainne. Mar sin ní bheadh an ghluaiseacht NS truaillithe a thuilleadh ag eilimintí eisiúnta a chuirfeadh náire nó dochar mí-cheart dár streachailt ar chúiseanna pearsanta an Ghluaiseacht siar agus/nó níos faide ar aghaidh. Beannacht ár nGluaiseacht a bheadh in tromluí na gcallóirí agus na mbrabúsóirí, na pis-ealaíontóirí agus na réaltaí popcheoil!

Ar ndóigh tá buneagla an fhoréigin ann freisin nach mór do go leor daoine a fhoghlaim chun é a sháru. Níl aon náire ar seo. Níl an chuid is mó daoine - fiú i measc ár gcarannchur - i mbaol foréigean agus i ndáiríre ní bhíonn siad i dtaithí air. Féadfaidh a gcarachtar a bheith neamh-fhoréigineach ach de réir an dúlra tá instinct foréigin ag gach duine sláintiúil. Féadfaidh sé teacht chun solais níos tapúla i measc daoine aonair áirithe chomh maith le rásaí, ach freagróidh aon duine atá géiniteach go foréigineach nuair a bhíonn a shaol nó a saol i mbaol. Iompaíonn fiú na créatúir is míne de nádúr an fhoréigin nuair a bhrúitear isteach i gcúinne iad.

Ní féidir le staidéir intleachtúla ach fíorbheagán a dhéanamh ach b'fhéidir cás idé-eolaíoch an fhoréigin a chur in iúl i gcásanna áirithe. Níl le déanamh ach eagla an duine a sháru trí oiliúint agus cleachtadh. Agus ciallaíonn sé sin páirt a ghlacadh i ngníomhaíochtaí a d'fhéadfadh achran a bheith i gceist leo. Anseo tá tacaíocht iomlán na n-iarsaighdiúir agus dlúthchomrádú na gcomhraiceoirí rithábachtach. Bhí muid go léir ina “rookies” uair amháin agus tá sé de dhualgas ar na gcomrádaithe crua a fheiceáil nach bhfuil sé ann go deireadh. Silim gur beag duine a théann i dtaithí ar thaobh foréigineach na polaitíochta ach ba cheart duit iarracht a dhéanamh foghlaim conas maireachtáil leis. Toisc gur rud brónach den saol é inár gcás. Nílím ag rá ach an oiread gur cheart ár gcuid caders go léir a sheoladh amach ar pháirc an chatha ar thaispeántais agus ar mháirseáil na sráide. Ní mór dúinn a thuiscint nach bhfeidhmíonn roinnt daoine go han-mhaith i gcásanna den sórt sin, agus ar ndóigh tá gné na slándála ann. Tá daoine againn ann ar féidir leo i bhfad níos mó a dhéanamh faoi chlúdach na anaithnideachta.

Ní bealach éasca do chách é seo chun trioblóid a sheachaint. Baineann sé leo siúd atá i bpoist íogair agus poist atá ina sócmhainní don Ghluaiseacht, cosúil le dlíodóirí, breithiúna, póilíní, oifigigh, baincéirí, iriseoirí srl chomh maith le insíothlú faoi chlúdach ar ndóigh. Bhí sé seo ina choinbhleacht trioblóideach leasa laistigh den Ghluaiseacht le blianta. Bhí sé deacair ag na ceannairí glacadh leis gurbh fhearr le roinnt comrádaithe díriú ar a gcuid oideachais agus/nó cúramóir seachas a bheith páirteach i gcleasanna polaitiúla iontacha. Is iomaí uair a bhí an t-amhras seo faoi spreagthaí ag teastáil. Nuair a d'aimsigh ionchas an NS áit mhaisiúil sa saol, d'imigh sé nó sí as radharc go tapa. Mar a dúirt cara liom go searbh: “Ní fheiceann tú duine ar bith le carr Porsche sa Ghluaiseacht!” Mar sin féin, coinníonn fiú cuid de na scoradóirí dealraitheacha seo a greideamh istigh fiú má choinníonn siad chomh ciúin sin faoi. I bhfocail eile, is sócmhainn dhíomhaoin iad don chúis. Is faoin nGluaiseacht atá sé a chur ina luí orthu gur chun a leasa féin agus linne atá siad ar bhealach éigin úsáideach. Ní bhíonn teagmhálacha in áiteanna arda mícheart riamh, agus inár gciorcail is gann é a chur go réidh. Ní mór dúinn mar sin iad a chothú chomh maith agus is féidir linn. Is fearr fós é nuair is féidir leis an nGluaiseacht ón tús monatóireacht a dhéanamh ar chúramóir oideachais agus gairmiúil a lucht tacaíochta. Tá a fhios agam gur post íogair agus futile go minic é seo, áit a bhfuil an baol mór teipe – trí nochtadh nó imeacht as. Ach is mó an luach saothair i gcásanna rathúla. Teastaíonn teagmhálacha sa chóras póilíneachta agus dlí uainn ar chúiseanna soiléire, tá gá againn le lucht gnó rathúla chun tacú linn ó thaobh airgeadais de, teastaíonn teagmhálacha ón taobh istigh leis an bpreas chun ár gcás a chur i láthair níos fearr, teastaíonn comrádaithe uainn le hoideachas míleata chun coinbhleacht armtha amach anseo a bheith ann, agus mar sin de. Ach fós féin tá an dea-shaighdiúir traidisiúnta polaitíochta ag teastáil uainn. Gan é nó í is cur amú fuinnimh gach rud eile. Beidh an chatagóir seo gcomrádaithe i gcónaí ar an gceann is mó agus mar sin mar phríomhspríoc an lámhleabhair allamuigh seo.

Ní hé cuspóir na caibidle seo a insint duit go díreach cad atá le déanamh. Braitheann sé sin go hiomlán ar do chumais agus roghanna féin. Is é an rud a iarrtar ort, áfach, ná go gcuirfidh tú d'iarrachtaí, d'fhuinneamh agus do scileanna go léir isteach i do rannpháirtíocht. Níl a thuilleadh úsáide againn do chaitheamh aimsire, do pholaitíoirí páirtaimseartha agus do laochra deireadh seachtaine. Tá an cineál daoine seo ina n-ualach ar an nGluaiseacht le fada rófhada. Ach mar lámhleabhar don ghníomhaí B&H agus NS, níl sé oiriúnach ach roinnt treoirlínte a thabhairt duit maidir leis na cineálacha éagsúla gníomhaíochta ar féidir leat a roghnú.

Mura bhfuil íogaireacht do shlí bheatha ina bac, ba cheart duit a bheith eagraithe! Agus fiú má chuireann do phost cosc ort, ba chóir duit teagmháil chúramach ach leanúnach a choinneáil leis an nGluaiseacht. Bealach amháin atá éifeachtach ach go discrídeach chun é sin a dhéanamh ná trí na suíomhanna gréasáin iomadúla NS/WP/B&H. Ach mar riail ghinearálta ní mór duit a bheith eagraithe. Tá a leithéid de éagsúlacht eagraíochtaí agus gníomhaigh ann go bhfuil níos mó ná roghanna leordhóthanacha agat le roghnú astu.

Laistigh den ghluaiseacht Blood & Honor níl an cheannaireacht chomh dian sin agus tá na foirmeacha eagraíochtúla i bhfad níos scaoilte ná an chuid is mó de na grúpaí NS eile. Ní chiallaíonn sé seo, áfach, anarchy nó nach bhfuil aon rud á éileamh uait. Os a choinne sin, bíonn B&H ag brath go háirithe ar thionscnamh pearsanta bunaithe ar chiontú daingean Sóisialach Náisiúnta. Ós rud é gur eagraíocht óg í a bhfuil saol an cheoil mar phríomh-mhealladh agus uirlis bolscaireachta cheannasach aici, is eol dom go maith na fachtóirí riosca iomadúla. Is iad alcól, stardom agus brabúis na príomh-mheallta a scrios i bhfad an iomarca náisiúntóirí a d'fhéadfadh a bheith go maith.

Bhí fáilte agus aoi onórach ag King Alcól i gcónaí inár gciorcail - ó laethanta tosaigh na bhfear garbh agus achrannach Gearmánach SA go sluaite an lae inniu. Agus gur feiniméan é atá teoranta do bhunleibhéal na Gluaiseachta, níl ann ach miotas. Tá saighdiúirí mionlach an SS chomh maith le ceannairí páirtí faoi thionchar biotáille alcolic. Bhí Adolf Hitler ina teetotaler. Bhí sé ina vegetarian freisin. Ach bhí *der Führer* uathúil agus níl mé ar dhuine díobh siúd a chuireann i gcoinne alcóil mar phrionsabal. Teastaíonn comhla sábháilteachta ón mbrú leanúnach ar ár Renfort, agus i gcás go leor alcóil níl ann ach modh scíthe riachtanach. Ar ndóigh, is féidir leis an iomarca a bheith ina mhallacht, ach tá daoine feicthe agam freisin ar chúiseanna idé-eolaíocha aisteacha a sheachnaíonn alcól go hiomlán ar feadh tréimhse níos faide ama, ach amháin go bhfuil roinnt miondealú néarógach ag déanamh damáiste i bhfad níos pearsanta agus polaitiúil ná gnáth-ólachán alcóil. aontú ar seo: Má shocraíonn tú deoch alcólach a ól, ansin tá am agus áit – agus teorainn.

Deir siad go bhfuil gach rud coibhneasta. Tá Stardom cinnte. Ar an drochuair, níl go leor againn thart, ach fós tá tú an craving do Laochra agus fhortún fiú i measc ár líon teoranta de rock'n'rollers. Le déanaí tá na heagraíochtaí a ghlac go dtí le déanaí le hálleir agus le héilimh "réaltaí" áirithe tar éis a radharc a ghlanadh agus deireadh a chur leis na héilimh arrogance agus míréasúnta ar ríchiosa. Ar an taobh eile de, is minic a spreagann díograis roinnt cuideachtaí taifead náisiúnach (?) a bhfuil airgead réidh ina lámha gréisceach na réaltaí rac-cheoil WP a lipéadú, féinmheas agus éilimh airgeadaíochta na n-ealaíontóirí as comhréir agus suas. san aer. Más ealaíontóir WP tú, cuimhnigh le do thoil gurb é cuspóir do ghníomhaíochta ár dteachtaireacht faoin náisiúnachas ciníoch Bán a bolscaireacht, siamsaíocht a thabhairt dár muintir féin agus iad a spreagadh agus airgead a bhailiú don ghluaiseacht. Má tá an t-airgead agat, molaim duit triail a bhaint as an bpríomhshruith agus a fheiceáil cé chomh fada agus a thógann tú sula báthadh tú ina séaraigh chosmopolitical de seachmaill agus aislingí brúite. Má tá tú in ann an clú agus cáil a fháil, ba chóir go mbeadh a fhios agat go bhfuil meas ag do lucht féachana ort as an teachtaireacht a thugann tú agus as an lúcháir a thugann tú dóibh mar Chomh-Sóisialaithe Náisiúnta. Ar ndóigh ba cheart – más féidir – cúiteamh a fháil as do chuid ama agus iarrachta, ach díreach mar a dhéanann daoine eile a bhfuil go maith acu ar mhaithe lenár gcúis, ní féidir leat a bheith ag súil le cóireáil speisialta VIP. Rinne Ian Stuart níos mó ar son ár nGluaiseacht ná a bhformhór agus cinnte níos mó ná aon roicéad Bán eile. Ní raibh dearcadh sotalach aige riamh, ní bhfuair sé saibhir ó thaobh airgeadais de as a chuid oibre luachmhar. Tá do idol ann, ní Elvis Presley nó The Rolling Stones!

Nuair a chreideann tú go fírinneach sa chúis a mbíonn tú ag canadh faoi nó ag súgradh ar a son, ba cheart gurb é an sásamh a bhainfidh tú as ár gcuid "maiseanna" a bhaint amach agus iad a spreagadh chun leanúint ar aghaidh, an luach saothair is mó ann féin. Agus ar an dea-uair tá go leor ealaíontóirí timpeall an lae inniu a thuigeann é seo. Tá siad tinn tuirseach den áilleir primadonna agus den bhrabúsaíocht a tháinig chun solais tar éis bhás tragóideach Ian. Anois imríonn siad ar ais! Tá a gcuid liricí neamh-chomhréiteach, is lipéad polaitiúil a roghnaíonn siad agus is ómós agus tacaíocht seachas ór agus gliondar a n-éilimh.

Ar ndóigh, tá siad i mbaol géarleanúint ZOG freisin - cosúil le gach duine againn. Ach cén fáth gur chóir go mbeadh siad níos tábhachtaí ná an chuid eile againn? Mar ealaíontóir White Power déanann tú jab iontach don Ghluaiseacht, faigheann tú taisteal ar fud an domhain Bhán, bualadh le lucht féachana spreagtha agus buíoch agus comhroinneann tú áthas agus díograis do dheartháireacha agus do dheirfiúracha. Is é an fáth a mbeadh riosca ag éinne ná go mbeadh "stardom" pearsanta foighneach, nó é a thabhairt suas mar gheall ar eagla gan bhunús, níos faide ná mise. Agus táim cinnte go dtéann an rud céanna duitse freisin, a léitheoir chomrádaí! Mar sin má tá tallainne agus teachtaireacht agat, faigh greim ar an mike sin, ar an ghiotár sin nó ar na drumáí sin agus cuir tús le fuaim White Pride and Power a scaipeadh. Ar mhaithe le do shástacht féin, tá; ach níos mó fós ar mhaithe leis an réabhlóid náisiúnta agus todhchaí ár gcine Aryan.

Ansin tá fir ceoil na Gluaiseachta againn. Is saol éasca é má fhágann tú an pholaitíocht as an spreagadh atá agat. Ach ansin - de do rogha féin - ní féidir leat a bheith ag súil go nglacfaidh muidne leat. A mhalairt ar fad, ba cheart go mbreathnófaí ort mar an seadán atá tú agus go gcaithfí leat mar aon ní amháin freisin. Anois tá amhras orm go dtógann aon cheann de na carachtair shady seo an t-am chun an leabhar seo a léamh (ach, tá a fhios ag Wotan mura gcuireann siad é ina gcatalóg díolacháin snasta!), agus is féidir liom a chinntiú do chách nach bhfuil sé scríofa do na hin-scagairí caipitleacha. dár nGluaiseacht. Ina ionad sin tá sé - i measc go leor rudaí eile - i gceist mar rabhadh i gcoinne iad seo agus aon duine eile a lagaíonn ár gcúis le haghaidh mionleasanna féin.

Ní hé seo le rá gur crooks agus gadaithe iad siúd go léir atá ag déileáil le táirgeadh, dáileadh agus díolachán carraige White Power. Feiceann go leor acu an próiseas táirgthe agus na hasraonta díolacháin mar bhealaí iontacha chun cistí a ghiniúint don Ghluaiseacht. Cé go bhfuil daoine eile á dtiomáint ag tionscnamh príobháideach, cabhraíonn siad linn le sintiúis ceoil agus airgid araon. Ní mór dúinn gairmithe inár measc, freisin i réimse an ghnó. Má tá buanna den sórt sin agat, ba cheart duit dul i dteagmháil leis na cuideachtaí ceirníní sin atá ann cheana féin (de chuid an Ghluaiseachta féin de rogha), nó ba chóir duit do dháileadh earraí WP féin a thosú go cúramach i measc do chomrádaithe áitiúla - agus ansin é a thógáil as sin. Tá aithne agam ar go leor daoine a bhfuil gnólachtaí domhanda tógtha acu as na gníomhaíochtaí measartha seo. Cinntigh gurb iad do chroí agus do chiontuíthe, ní saint agus brabús, na fórsaí tiomána is mó.

Agus fios agam cé chomh tábhachtach is atá tionscal ceoil WP do shaol an NS i gcoitinne, ba mhaith liom fanacht beagán ar reáchtáil iarbhrí an “seó”. Mar a luaigh mé níos luaithe, níl ár slua - idir mhaith agus olc - beannaithe le go leor buanna gnó. Fós féin, is gá ar a laghad iarracht a dhéanamh na asraonta díolacháin a reáchtáil ar bhealach cosúil le gnó. Fágann amaitéarachas ró-shoiléir go bhfuil geata péarlach an bhrabúis oscailte do na Shylocks agus na cúitéirí. Má reáchtálann tú oibríocht postphoist, ba cheart duit díriú ar an bpost sin, rud a fhágann gurb é an riail freastal ar do chustaiméirí. Seans go bhfuil cuma air seo nach gá a chur in iúl, agus i bhformhór na n-oibríochtaí gnó bheadh sé ina rud soiléir. Mar sin féin, tá muid faoi ualach easpa daonchumhachta chomh maith le sabotage ó ZOG de gach cineál agus faisín - ó dhlíthe cinsireachta go ruathair agus robálacha poist. Náire ar na custaiméirí sin atá aineolach nó neamhshuimiúil faoi seo agus a dhéanann éilimh mhíreásúnta ar sheirbhís nó a scaipeann cáineadh éagórach. Ach náire ar na bainisteoirí gnó sin a dhéanann neamhaird ar na fíricí seo freisin. Má ritheann tú oibríocht díolacháin, ní caitheamh aimsire é. D'fhéadfadh sé suimeanna móra airgid a ghiniúint, airgead a eascraíonn as pócaí ár saighdiúirí polaitiúla agus – go páirteach ar a laghad – a rachaidh (nó ba cheart!) chuig reáchtáil na Gluaiseachta, cistí a chothaíonn fearg agus gníomhartha ZOG. I bhfocail eile, éilíonn sé d'aird iomlán. Nuair a sheolann tú amach catalóga díolacháin, déan iarracht a bhfuil ar fáil agat a choinneáil i stoc. Nuair a fhaigheann tú orduithe, déan iarracht iad a sheirbheáil chomh tapa agus is féidir leat. (Is cosúil nach bhfuil aon deireadh leis na leithscéalta a úsáideadh chun leisce san ábhar seo a mhíniú ar shiúl.

Is éard atá i gcoiteann acu go léir ná go bhfuil iontu ach sin: leithscéalta, leithscéalta agus rud ar bith eile!) Coimeád comhaid agus leabhair atá ceart ach slán, agus bí ar an airdeall gur cinnte nach áit mhaith é díosca crua do ríomhaire chun iad a choinneáil.

Úsáid ríomhphost tosaíochta! Moilliú ar luas ár n-oibríochtaí, rud a fheictear mar thréith de mheabhair i measc an iomarca náisiúnach. Agus litreacha tábhachtacha agus beartáin luachmhara a chlárú. Ansin ar a laghad tá admháil agat má dhéanann gníomhairí ZOG iarracht do lastais a fhuadach. Bí cúramach le seoltaí fillte atá ró-aitheanta – go háirithe má sheolann tú earraí NS chuig tíortha mar an Ghearmáin (nuair is féidir go mbeidh gá le seoltaí admhála faoi cheilt fiú). Má tá an t-ábhar an-chonspóideach nó nach bhfuil sé ró-luachmhar, scipeáil faisnéis an tseoltóra go hiomlán.

Ar deireadh, ach ní ar a laghad: coinnigh dearcadh cosúil le gnó i leith an airgid atá ag teacht isteach. Ní leatsa é mar airgead a chaitheamh, agus ní gá ach é a threorú chuig tionscadal éigin eile – is cuma cé chomh tuillte. Nuair a bheidh costais riachtanacha íoctha – lena n-áirítear pá – bain úsáid as an gcaipiteal chun ath-infheistiú a dhéanamh, in earraí nó in innealra a fhágann go mbeidh d'oibríochtaí níos neamhspleáiche ó ghnóthais neamh-NS.

Tá go leor spáis caite againn ar an rannóg carraige. Ní chiallaíonn sé seo aon rogha speisialta ón údar seo. Ní chiallaíonn sé ach go léiríonn sé cuid mhór de ghníomhaíochtaí NS agus náisiúnach sa lá atá inniu ann agus go háirithe i Blood & Honour, cibé acu is maith leat nó nach bhfuil. Mar sin tá sé tábhachtach a chinntiú go bhfuil an t-innealra bolscaireachta ceannasach seo á rith i gceart.

Ní bheidh ach caidreamh imeallach ag an gcuid is mó agaibh, áfach, le saol ceoil WP. Ceannaíonn tú agus éistean tú le dlúthdhioscaí agus b'fhéidir freastal ar cheolchoirmeacha áirithe, sin uile. Agus ní fiú é sin. Ní gá go dtaitníonn rac-cheol leat nó go bhfuil tú cosúil le cloigeann le bheith mar chuid dár bpobal SN. Is é bhur dtuairimí agus bhur dtoilteanas oibriú agus íobairt a dhéanamh ar son na dtuairimí sin is tábhachtaí.

Mar thacadóir den B&H agus/nó mar bhall d'eagraíocht NS nó páirtí náisiúnach, ba cheart duit a thuiscint go bhfuil na laethanta sin nuair a glacadh le haon duine agus ar glacadh le haon rud díreach chun na figiúirí ballraíochta a choinneáil, thart – ar a laghad i dtimpeallacht na Sóisialach Náisiúnta. Táthar ag súil go ngníomhóid tú agus tú ag seanmóireacht agus go gcaitheann tú mar a fhoghlaimíonn tú. Cuimhnigh go bhfuil spotsoilse seasta an phreas naimhdeach orainn agus na buachaillí gorm ag faire ar ár ngníomhaíochtaí go léir. Ní haon leithscéal é seo le neamhghníomhaíocht, níl ann ach meabhrúchán gur cheart duit d'inchinn a úsáid chomh maith le d'inní. Más duine mór le rá thú laistigh den Ghluaiseacht, tá na treoirlínte seo níos tábhachtaí fós.

Tuigim go hiomlán go bhféadfadh cásanna a bheith ann nuair nach mór neamhaird a dhéanamh de dhlíthe ZOG. I gcásanna den sórt sin ba chóir iarracht a dhéanamh gan an grúpa iomlán a chur i gcontúirt. Níor cheart ach na daoine sin a bhfuil taithí fhada acu agus an psyche is deacra a leithéid de thascanna a ghlacadh orthu féin. Agus anseo ar ndóigh nílimid ag plé ionsaithe randamacha in aghaidh inimirceach nó foréigean peile gan chiall.

Tá gníomhartha den sórt sin go hiomlán frith-tháirgiúil. Díriú ar ár naimhde polaitiúla ina ionad sin. Cé mhéad comrádaithe a d'fhéadfadh a bheith go maith nach bhfuil ag lobbhadh sa phríosún, ag cur a mbeatha amú ar ghníomhartha foréigin gan bhrí atá dírithe ar spriocanna gan luach polaitiúil? Agus más hooligan thú, mar a thugtar air, fiafraím díot: An bhfuil tú sásta na rioscaí céanna a ghlacadh maidir le hachrann fisiciúil ag taispeántais pholaitiúla agus atá ar na hardáin peile? Fiú má tá, molaim duit do thosaíochtaí a chur i gceart. Is cineál brúidiúil d'fheidmiú comhraic fhisiciúil agus mheabhrach é an hooliganism. Ar an gceann is measa, is mionleagan é de chogaí fuilteacha na laethanta roimhe seo, le lucht leanúna Bán ag troid lena chéile ar fhoireann éigin atá á rialú is dócha ag fir airgid Zionist agus is dócha go n-úsáidfídh agus go gcuirfidh siad imreoirí daite chun cinn.

Tá bagairt inmheánach ann freisin nach mór dúinn déileáil leis. Ní ceist insíothlú naimhdeach í, cé gur minic gurb é an t-arm is fearr de ghníomhairí namhaid é nuair a éiríonn leo dul i bhfód ar ár nGluaiseacht. Is ailse í atá ag ithe na n-eagraíochtaí ón taobh istigh agus ba í an phríomhchúis le titim na bpáirtithe náisiúnacha móra. Táim ag smaoineamh ar an bhfothrach gossip-mongering atá tar éis ciarsúr a chur ar ár nGluaiseacht le blianta fada. Na cogar discréideach taobh thiar de chúl na gcomh-tírghrá, na ráflaí gan bhunús scaipthe go galánta, na líomhaintí fí nach sroicheann riamh os cionn leibhéal an tsiléir.

An bhfuil náisiúnaithe níos mó i mbaol a leithéid de chearrbhachas? Tá sé deacair a rá, ach tá an timpeallacht mar áit pórúcháin do gach cineál ráflaí agus gossip mongering: Ciorcal dúnta de dhaoine faoi bhrú agus ionsaí leanúnach, ciorcal níos leithne daoine atá ag déanamh i bhfad níos mó páirtí ná obair páirtí agus a mhíníonn a n-easpa díograise agus gníomhaíochais le gossiping díomhaoin faoi cheilt a dhéanamh mar "cháineadh cuiditheach". Agus ansin ar ndóigh tá an t-éad clasaiceach agus an chuma a bhíonn orthu riamh roimh na daoine sin a n-éiríonn leo ina bhfiontar agus éad na ndaoine sin a bhfuil níos mó tionchair pholaitiúla acu.

Is galar marfach é seo díreach chomh héifeachtach leis an fabht eagla. Tá mé tar éis teacht air ó thús mo rannpháirtíochta polaitíochta (thosaigh mé óg agus bhí mé thart le tamall anuas...) agus fuair mé é i ngach áit ina raibh mé (agus bhí mé beagnach ar fud na háite NS...). Leanann sé ar aghaidh agus ar aghaidh go fóill, ag tiomáint daoine maithe uainn agus ag nimhiú intinn an pháirtí gossip chomh maith lena éisteoirí. Cinnte, tá rath ar an gcineál seo vampirism mheabhrach ar chúinsí agus amanna crua. Ach nuair a dhéantar dul chun cinn a dhéanamh, athraíonn sé carachtar go tapa ó "cháineadh" spídiúil go streachailtí cumhachta in éad.

Cé gur cosúil gur cás gan bua é, níl anseo ach rud nach féidir linn maireachtáil leis a thuilleadh. Níor mhór an ghníomhaíocht féinmharaithe seo a dhíothú inár measc. Molaim duit stop a bheith ag éisteacht leis na scéalta scannacha sin faoi líomhaintí neamhshainithe i gcoinne do chomrádaithe agus freagairt i gcoinne do cheannairí a bheith buailte ar ais. Abair leis na fuathdhíoltóirí seo cruthúnas ar a gcúiseanna a chur i láthair nó a míshástacht a chur in iúl go díreach do na daoine atá i gceannas. Tá a fhios agat go bhfuil rud ar bith eile ní hamháin neamh-Aryan cinnte ach freisin sabotage íon agus feall i gcoinne na Gluaiseachta. Níl ach leigheas amháin ina choinne, agus sin an dáileog uasta dílseachta agus onóra. An saighdiúirí polaitiúla muid i meon na léigiún SS legendary, nó an bhfuil muid i dornán de bitches, ag cur amú ár gcuid ama agus ag scríos ár n-eagraíochtaí féin le gossip na bazaars Oirthearach?

Brón orm má b'fhéidir go bhfuil pictiúr dorchadh dubhach péinteáilte agam den saol i nGluaiseacht an NS. Le bheith i do lámhleabhar allamuigh is é cuspóir an leabhair seo tú a threorú i dtreo rannpháirtíocht éifeachtach, ach freisin tú a mhúineadh conas fadhbanna a sheachaint agus dul i ngleic le contúirtí. Bhain mé leis an ngluaiseacht náisiúnach ar feadh thart ar 75% de mo shaol, agus ní aiféala an bhaint atá agam leis. Mar sin féin, ba mhaith liom go mbeadh roinnt rudaí éagsúla déanta agam - ar mhaithe liom féin agus ar mhaithe le dul chun cinn ár gcúise. Bhain mé an-spraoi agus spleodar agus braithim go hionraic go bhfuil roinnt oibre úsáideach déanta agam ar ár son. Ach caithfidh mé a admháil gur cuireadh go leor ama amú freisin ar thionscadail amaídeach agus ar dhaoine dúr. Níl mé ag iarraidh go ndéanfaidh tú na botúin chéanna. Dá mbeadh leabhar mar seo i mo sheilbh agam i m'óige polaitíochta, b'fhéidir go mbeinn in ann fanacht glan ar go leor fadhbanna agus díriú níos mó ar rudaí is tábhachtaí. Ansin, ar a laghad beidh éifeacht dhearfach éigin ag mo bhotúin, a bheidh mar cheacht dóibh siúd a sheasann anois ar shrianta catha polaitiúla gníomhacha.

D'fhiafraigh iriseoir díom le déanaí ar mhothaigh mé go dona leis an gciapadh agus na fadhbanna go léir a d'eascair as mo rannpháirtíocht pholaitiúil. D'fhreagair mé gur séanadh mo thuairimí féin, gan freagairt nuair a théann rudaí uafásach mícheart, ligean ar mo chultúr a shaobhadh agus mo mhuintir a dhíbirt gan ardú méar, a chuirfeadh mo mhothú níos measa ná ó aon rud is féidir lenár naimhde a chaitheamh orm. Tá súil agam go mbraitheann tú ar an mbealach céanna freisin.

Ní mó sásaimh atá sa saol ná fios a bheith agat gur fhreagair tú glaoch do sinsear agus gur throid tú le todhchaí do mhuintire a shábháil. In ainneoin an ardú as cuimse ar an sceimhle cosmopolitan, éiríonn níos mó agus níos mó Aryans agus troid ar ais. Trí dhul isteach sa streachailt acu, éiríonn do shaol brí sa chiall is doimhne den fhocal. Agus roinneann tú misean agus cinniúint le do chomh-laochra Bán - pobal comrádaíochta agus comhchuspóir sa saol: marthanacht agus rathúnas ár gcine Aryan. Tá baint dá leithéid i bhfad ó bheith brónach agus gruama; a mhalairt ar fad, is cath lúcháireach glórmhar é a throidtear trí ridireacht ghlan ár fola naofa.

Caibidil 6: AN TODHCHAÍ

I mo leabhar *"Blood & Honour: The Way Forward"* phléigh mé todhchaí ár streachailt i dtéarmaí ginearálta, ag rá go bhfuil seans rathúlachta againn. Ach tógfaidh sé gach a bhfuil againn idir inné agus inné, beannacht ár ndéithe ársa agus an píosa cinntitheach sin de ádh glan!

Sa leabhar seo tá iarracht déanta agam comhairle nithiúil a thabhairt maidir le conas an spleáchas ar shean-Wotan & an chos coinín a laghdú agus dul chun cinn a dhéanamh trí acmhainní dílse. Fós féin, níl aon bhealach ar féidir linn ár troid a leithlisiú ó réaltacht pholaitíocht an domhain agus struchtúir cumhachta. Ní hamháin go mbeidh iallach orainn oibriú ar scála idirnáisiúnta amach anseo, ach freisin comhaontais nua a chruthú agus tactics agus straitéisí dána nua a roghnú. Tá brains níos tábhachtaí ná riamh, ach fós níl aon dul timpeall ar an ngá atá le dea-obair chrua sean-aimseartha agus crógacht.

Mairimid in amanna ina bhfuil athruithe móra, an chuid is mó acu chun cinn. Mar sin féin, tá roinnt comharthaí imoibriú in aghaidh an Ordaithe Domhanda Nua de Zion. Tuigim go hiomlán gur cleasaí saor é an tUasal Jörg Haider na hOstaire, ach is fíor fós gurb é a sheasamh in aghaidh an idirnáisiúnachais, a fheachtas ar son na hOstaire agus a chuid tuairimí báil ar a laghad uaireanta ar an Sóisialachas Náisiúnta a bhuaigh. comhbhrón mhuintir Adolf Hitler leis, seachas a leithscéalta truamhéileacha chun pobal an domhain mar a thugtar air a shásamh. Mar an gcéanna tá Vladimír Sjírinovski againn sa Rúis. Sea, tá a fhios agam go bhfuil a chúlra amhrasach agus tá a fhios agam go n-iompraíonn impiriúlachas na Rúise é an iomarca uaireanta. Ach arís, is é a náisiúnachas radacach agus ciníoch a choinníonn sa Duma é – in ainneoin a phianbhreith bháis pholaitiúil a d'fhógair na meáin Zionacha an oiread sin uaireanta. Samplaí cosúla den fheasúra rialtais nó ar a laghad a bhfuil tionchar polaitiúil aige ar an Ord Domhanda Zionach a aimsíonn tú sa tSeirbia, sa tSlóvaic agus sa Rúis Bhán.

Faraor, tá roinnt bacainní tromchúiseacha ann freisin. D'oscail bás an Uachtaráin Tudjman sa Chróit an tír seo do na peddlers Zionist den Ord Domhan Nua agus toghadh faille proifisiúnta go tapa ar gheallúintí beannachtaí an AE agus cuireadh faoi mhionn é faoi mhaoirseacht Ghiúdach Seiceach, Ms Albright, a bhí ar seachrán. Agus sa tSeirbia, cuireadh an fear míléste Arkan agus rúnaí eachtrach na Seirbiach i bhfolach ag lámh folaithe an ghastrachais pholaitiúil. Buille faoi thuairim cóir agus cúiseamh measartha oifigiúil ón tSeirbia ná go leanann bloc an Iarthair a chogadh díothaithe ar shráideanna cathracha na Seirbiach. Ar ndóigh, cailleadh clabhán na Seirbia, na Cosaive, do na himpiriúlach Albánach-Moslamach, sárú polaitiúil ar chomhréir thragóideach. Mar sin féin, toisc go bhfuil cogadh ar ais san Eoraip arís, briseann sé status quo an oird bhunaithe agus osclaíonn sé geataí na forrántachta fadbhunaithe chomh maith le réaltbhuíonta polaitiúla nua. Is é an rud céanna maidir le feachtas na Rúise i gcoinne sceimhlitheoirí Moslamach feadh a teorainneacha theas. B'fhéidir gurb é an scéal brónach go bhfuil na Cumannaigh láidir arís sa Rúis, ach is é an dea-scéal ná nach iad an fórsa tiomána atá acu inniu ná sean-taibhsí cosmopolitan Marx agus Lenin a thuilleadh, ach náisiúnachas na Rúise agus an frith-Zionism láidir (a gceannaire fiú ag baint úsáide as an cinnte téarma neamh-kosher ZOG!). Go deimhin, is cuma cad is fiú don todhchaí, comhghuaillíocht pholaitiúil Dearg-Dubh atá ag dul i méid sa Rúis, ina nascann na beartais náisiúnacha na páirtithe sin, ní hamháin ach go bhfuil siad faoi cheangal a bheith mar eilimint uilechumhachtach an chomhghuaillíochta sin. Tá sé de dhualgas ar chomh-náisiúnaigh lasmuigh den Rúis teagmháil a choinneáil lena gcomrádaithe Rúiseacha agus tionchar a imirt ar na fórsaí "faisisteacha" is fearr atá ann, ionas nach n-eascróidh an náisiúnachas seo ina impiriúlachas clasaiceach chaivíneach ach go n-úsáidtear é ar mhaithe leis an Rúis - agus an chuid eile den Eoraip. freisin!

Ar an bpolaitíocht atá níos lú agus nach bhfuil chomh fuilteach ach atá riachtanach fós, ní mór comhaontais eile a bhunú chun ár dtodhchaí polaitiúil láithreach a chinntiú. Táim ag smaoineamh ar bhagairtí toirmisc agus ar na hionsaithe cinsireachta ar an Idirlíon. Anseo caithfidimid gníomhú go han-réasúnach agus go pragmatach, ag fágáil ár n-ardmhianta fadtéarmacha ar leataobh chun maireachtáil san am i láthair. Diúltaíonn an dá libertarians (ar chúis phrionsabail) agus na heilimintí níos cliste laistigh den champa Dearg (ar chúiseanna cosúil lenár gceann féin) éilimh ZOG ar thoirmeasc polaitiúla i gcoinne an náisiúnachais agus na hiarrachtaí chun teorainn a chur le saoirsí na sochaí cibear. Tá na saoirsí sin ag teastáil go géar uainn, agus ní mór dúinn gach bealach atá ar fáil a úsáid chun an sreabhadh faisnéise saor in aisce a choinneáil gan aon chur isteach ag cinsirí borrlha ZOG.

Chun maireachtáil agus dul chun cinn a dhéanamh is gá go príomha le Gluaiseacht an NS. Tá an daonchumhachta ann cheana féin. Ní mór dúinn oibriú ach chun ár bhfórsaí a aontú agus iad a fháil chun dul sa treo ceart. Ní tasc éasca é, é a chur go héadrom. Ach anseo is féidir linn a lán a bhaint amach trí shamplaí a leagan síos. Is iad comrádaíocht, cinntitheacht agus crógacht ár n-argóintí is fearr le bheith páirteach ann agus is í an bhagairt mhór do shaol ár muintire an argóint is fearr atá againn ar son na troda.

Is éacht ann féin é nach bhfuil ach slán againn sa suaitheadh polaitiúil seo. Ach ní leor é. Nílimid cosúil leis na polaiteoirí páirtí atá sásta le cibé tionchar is féidir leo a scrapeadh le chéile díreach chun a gcuid laethanta a chaitheamh ar shuíochán parlaiminte, arna chothú trí na cistí a fhaightear ó chánachas a gcuid eallach vótála. Ba mhaith linn cumhacht iomlán. Ní dúinn féin ach toisc gurb é seo an rogha go simplí: Tá smacht iomlán ag ár gcine - trína ionadaithe fíor - ar a thodhchaí, nó caillfear é go hiomlán. Cinnte go bhfuil muid ag troid cath suas-cnoc, ach táimid ag troid lenár ndroim go dtí an balla freisin, ag fágáil aon bhealach le dul ach ar aghaidh agus a shuiteáil ionainn ionsaí gan ainm an beithíoch cúinne.

Ardóidh fear Aryan arís agus tógfaidh sé a sheasamh ceart ar domhan ar ais. Nó gheobhaidh sé bás ag troid ar a son. Níl aon talamh lár. Níl ann ach glaoch sollúnta ár sinsear agus fíis ghlórmhar na todhchaí.

Le chéile, mar chomrádaithe, sinne – an ceann deireanach de na gladiators agus berserkers Aryan traidisiúnta, na Ridirí Bána agus crusaders lá deiridh, oidhreacht Léigiún armtha oibrithe deonacha Náisiúnta Sóisialach na hEorpa – sinn féin a chaitheamh isteach sa chath deiridh ar ár son. cine agus sibhialtacht, i ndán don ghlóir agus cruth le haghaidh bua – FAOI DEARA.

